

≡ KATALUNA ≡ ESPERANTISTO

MONATA GAZETO * OFICIALA ORGANO

DE LA

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO
12, strato Gracia. - SABADELL
KATALUNUJO

Red. : Frederic Pujolà
Sek. de Red. : Josep Grau

SEN PAGA POR LA GEFEDERACIANOJ

NIA DEVIZO : «MARO ESTAS GUTARO»

ENHAVO:

*Pri... Fred. Pujolà.—IV^a Kongreso de K. E. F.—
Grava rimarko.—Verdikto de la Stampa Konkurso.—
Suscripció per a la senyera de K. E. F.—
Enlanda Movado.—Oficiala Parto.—Korespondado.*

JARO IV^a

JUNIO-JULIO 1913^a

N^{ros} 6-7 (39-40)

NAŬA UNIVERSALA KONGRESO DE ESPERANTO

Bern, 24-31 Aŭgusto 1913

La organiza laboro de la Naŭa nun tre bone marŝas, kaj la aliĝoj iom post iom alvenas, sed tamen estas necese, ke la Esperantistoj, kiuj intencas partopreni en la Kongreso, aliĝu ĉiuj kiel eble plej baldaŭ. Oni pripensu, ke por multaj organizotaj aferoj, por la kongreslibro, la presajoj, la diversaj festoj kaj amuzajoj, la Loka Komitato devas scii la proksimuman nombron de la kongresanoj, kaj ĉar la tempo por la organizado de la Naŭa estas nur duone tiel longa ol la tempo por la aliaj kongresoj, ni ankoraŭ unu fojon petas, ke oni ne prokrastu la aliĝon kaj alsendon de la mono por la kongresa karto (6 Sm. — 15 Frankoj). Se oni ne ankoraŭ klare scias, ĉu oni loĝos en privata ĉambro aŭ en hotelo, oni ja povos sendi la monon por la loĝado pli malfrue, sed ni petas ne mendu ĉambron post fino de julio; post tiu dato, la komitato ne plu povos akcepti respondecon por bona loĝejo.

Nia kara Majstro D-ro. L. L. Zamenhof ĵus sciigis nin, ke li ĉeestos la Kongreson kun la *tuta familio*, edzino kaj tri gefiloj. Estas do devo de ĉiuj Esperantistoj honori la Majstron per sia ĉeesto kaj tiamaniere ankaŭ helpi al la bonsukceso de la Naŭa.

Por la organizado de la diversaj ekskursoj kaj vojaĝoj dum kaj post la Kongreso ni faris kontrakton kun bona vojaĝfirmo en Zurich, kiu nun preparas la planojn de la diversaj vojaĝoj. En nia venonta cirkulero ni verŝajne povos detale raporti pri tiu flanko de la Kongreso.

La Organiza Komitato ankaŭ komencis starigi Honoran Komitaton, al kiu jam aliĝis multaj eminentuloj en Bern.

Ĉar por la organizado de la Naŭa, kiel ni jam diris, ni havas nur kelkajn monatojn, ni insiste petas ĉiujn *Esperantistajn Gazetojn* kaj ĉiujn Delegitojn de UEA, ke ili diskonigu per ĉiu forto la enhavon de niaj cirkuleroj, kiujn ni bedaŭrinde *pro manko da tempo ne povas sendi al ĉiuj aparte*.

Fine, ni petas pardonon al tiuj personoj, kiuj jam mendis poŝtkartojn kaj glumarkojn sed ilin ne ricevis ĝis nun. Ĉar ni mem, pro fatala malhelpo ricevis la sigelmarkojn nur nun, ni prokrastis ankaŭ la sendon de la kartoj por eviti duoblan koston. Sed nun la regula dissendado komencis, kaj baldaŭ ĉiuj estos kontentigitaj. Ni samtempe rememorigas, ke ni eldonas du belajn poŝtkartojn (po 10 ctj. — 4 sd) kaj ankaŭ same belan sigelmarton (100 ekzempl. — 40 sd).

Laŭ interkonsento kun la Pensionoj kaj Privatuloj de la Kongresurbo, la Organiza Komitato sukcesis atingi sufiĉe pli malaltajn prezojn por la ĉambroj kaj manĝoj. Ĉar ni tiom sciigas nur en lasta minuto, ni detale raportos nur en la venonta numero de la Oficiala Gazeto de la Kongreso.

Direktanta Komitato

KATALUNA ESPERANTISTO

MONATA GAZETO □ OFICIALA ORGANO DE LA KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO

SEN PAGA POR LA GEFEDERACIANOJ

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO
12, strato Gracia. — SABADELL
KATALUNUJO

Red. : FREDERIC PUJULÀ
Sek. de Red. : JOSEP GRAU

NIA DEVIZO : « MARO ESTAS GUTARO »

ENHAVO : Pri..., Fred. Pujulà. — IV^a Kongreso de la K. E. F. — Grava Rimarko. — Verdikto de la Stampa Konkurso. — Suscripció per a la senyera de K. E. F. — Enlanda Movado. — Oficiala Parto. — Korespondado.

PRI...

NOVA REDAKTORO

MI havas la plezuron sciigi al niaj legantoj, ke de nun, Sinjoro Estanislau Pellicer formas parton de nia Redakcio. Sro. Pellicer, kiu dum du jaroj plenumis la oficon de sekretario de nia Federacio kaj meritis ĉies aprobon; kiu estis premiita en niaj Floraj Ludoj per tri unuaj premioj kaj kelkaj mencioj, prezentas ĉiun garantion de amo al nia organizaĵo kaj de fideleco al, kaj kono de, Esperanto. Kvankam tre juna, li estas jam malnova esperantisto. La nunan jaron li estis elektita membro de la Juĝontaro de la IV^a Floraj Ludoj. Li speciale sin okupos en nia redakcio pri la direktado de la subkomisionoj de Havenoj kaj Karavanoj, kaj ni estas certaj ke lia helpo tre multe simpligos la grandan laboron, kiu jam pezas sur nin.

Krom liaj esperantistaj kapabloj nia amiko kaj kolego havas specialan lertecon; li virtuoze ludas la fortepianon. «Kataluna Esperantisto» nun, *preskaŭ* ŝajnas grava institucio: ĝi *preskaŭ* havas orkestron!

Ni tre kore premas liajn manojn.

FRED. PUJULÀ

IV^a Kongreso de la Kataluna Esperantista Federacio

Olot, Majo 1913

10^a, Sabato

LA VOJAĜO AL OLOT

RIAM ni desaltis de nia veturilo kun fraŭlinoj Rosell, la gajnintinoj de la Natura Floro, sur la trotuaron de la Franca Stacidomo, la plej agrabla surprizo atendis nin. Andrés Piñó, la prezidanto de la «Valencia Grupo» kaj redaktoro de «La Suno Hispana», kiun de post la V^a Internacia ni ne vidis, desaltas ankaŭ de veturilo kaj klarigas al ni, ke li venas al la Kongreso kun speciala delego de sia grupo por studi nian organizaĵon.

Apenaŭ ni havas tempon premi lian manon, ĉirkaŭpreni lin, kaj bati lian dorson, kiel ordonas la utila kutimo ĉi tie, de unu kaj alia flanko alvenas konatuloj. Jen kapitano Perogordo, komisié sendita de la Ministro de Militaj Aferoj; jen Sro. Codorniu, kun la fervoja gvidlibro en la mano; jen Sro. Sabadell, kiu venas ricevi du premiojn el la Floraj Ludoj; kaj jen Sroj. Rosals, Rocamora, Bremon kun nova bastono, Aguadé, de Reus, kaj amaso da gesamideanoj el Terrassa, Sabadell, Tarragona, k. t. p.

Ni demandas pri aliaj samideanoj. Tiam oni klarigas al ni, ke nia vagonaro ĉiam malfruigás, ke ĝi neniam trafas la korespondadon kun la fervojo de Olot, kaj ke niaj kolegoj forveturis per antaŭa vagonaro. Ni admiras unu fojon ankoraŭ niajn fervojajn kompaniojn kaj rezignacie starigas projektojn por la nokto, kiun ni devos pasigi en Ĝerono. Ni profitos la okazon por fari publikajn paroladojn.

Per niaj *utilaj* ĉirkaŭprenoj ni forigas la polvon de niaj vestaĵoj. La kutimo permesos al ni ŝpari niajn brosojn kaj alveni tute puraj en ĉiun urbon. Jam la 9^{an} je la 11ª vespere, kiam Sro. Perogordo malsupteniris de la rapida vagonaro de Madrido kovrita de la polvo de tiel longa vojaĝo, li falis en la brakojn de cent samideanoj, kiuj atendis lin, kaj ni lin skuís tiamaniere, ke eĉ ne unu karbero restís sur li, kaj li estis preta manifestacie traíri kun ĉiuj la Ramblojn ĝis sia hotelo.

Dum neni kongresa vojaĝo oni tiel multe ridis. Ĝojo kaj gajo flugis tra la spaco, kiuj ne devis halti dum la tuta Kongreso. Sro. Sabadell per siaj spritaj anekdotoj, en kiuj li sin pentras ĉiam kiel suferantan viktimon, Sro. Codorniu per siaj rimarkoj kaj konsideroj al la rakontoj de la unua, kaj per sia malfeliĉa gvidlibro, kiun ĉiu deziras konsulti ĉiun minuton, Sro. Bremón per sia nova bastono, kiu sin apogas sur ĉio escepte sur la planko, minacante okulojn kaj implikiĝante en krurojn kaj valizojn, Sro. Piñó per sia rakonto pri angla samideano kiu mendis, kiel memoraĵon, uzitan pikilon de bovbutalo, kaj post analizo de la sango, malkovras ke ĝi estas ŝafa, je la granda miro de la valencia samideano, kiu siavice estis trompita de nedelikata buĉisto:—Ĥi devigas nin krevi de rido. Oni vortludas pri Olot, la kongresurbo (ol-ot'). Kiu estas la plej komparota urbo?... Sro. Bremón certigas meze de aplaŭdoj, ke ĝi estas urbo *Kiel...*—Je kio similas muro al maro?—Je tri literoj?—Ne, sinjoro: *je l'afiŝoj—je la fiŝoj!*—Kiu estas la birdo, kiu havas ruĝan kreston, matene kantas tiel «kokoroko», kaj havas longan rostron kiel elefanto?—Mi ne scias!—La koko.—Sed, sinjoro, la koko ne havas rostron!—Efektive; sed mi diris pri rostro nur por erarigi vin!—Ĉar estis malpermesite forĵeti kiun ajn tra la fenestro, la proponinto ankaŭ alvenis en Olot.

Post kvar horoj da vojaĝo ni atingas Ĝeronon. La kajoj de la stacidomo estas plenaj de fraŭlinoj kaj esperantistoj, kiuj senpolvigas niajn vestojn. Terura masaĝo tamen. Dum la venonta Kongreso ni kirasigos nian dorson per kelkaj ekzempleroj de niaj nevenditaj eldonoj.

En Ĝerono ni ne havis tempon senti la amikajn batojn; alia pli grava impresio kortuŝis nin. La du enurbaj rivalaj grupoj kunfandiĝis antaŭ nemulte en unu solan, kaj anstataŭ nokto de malamo ni renkontas matenan krepuskon de frateco kaj espero. Oni nur bedaŭris ne esti multbraka hinda statuo kaj ne povi tial ĉirkaŭpreni pli da brustoj samtempe.

Ni malfruiĝis je unu horo. Ĉu la alia vagonaro jam foriris? Niaj Ĝeronaj samideanoj avidaj reteni nin kun si, certigas ke jes. Sed oni avizas nin, ke dank'al la klopodoj de pastroj Casanovas kaj Coll, de ĉiuj samideanoj, kiuj forveturis per la alia vagonaro, kaj al la afableco de la Kompania Inĝeniero, Sro. Boy, kies manojn ni ne premis de antaŭ dudek jaroj kaj de la stacidomestro, la vagonaro atendas nin!

Ni kuras al veturiloj; galope oni nin kondukas tra la urbo, kaj ni alvenas apud longega vagonaro jam plena de esperantis-

toj, al kiu oni devas aldoni ankoraŭ kelkajn veturilojn. Ĉi tie ni renkontas Sron. kaj fraŭlinojn Gili, Sron. Domenech kun lia simpatia edzino, Sojn. Amades, Horta, la esperantistojn de Sant Feliu de Guixols, amason de novaj kaj nekonataj samideanoj, kies nomoj pleniĝus tutan paĝon. La Ĝeronaj samideanoj, kiuj venos morgaŭ, adiaŭas nin, kaj la vagonaro ekiras inter vivu! kaj aplaŭdoj.

Dum la veturado, en Amer, la popolo, kiel ĉiun sabaton, pleniĝas la stacidomon. Sro. Kurt Fritzsching, la germana samideano, kiu partoprenas la Kongreson eligas flagon tra fenestro kaj krias Vivu Esperanto! Unu momenton ni timas popolan ŝercon, sed nia timo fariĝas emocio pro la unuanima ovacio, kiun la popolo faras al la krio respondante per «vivu-oj» kaj aklamoj. Piŝó estas mirigita, sed ni ankaŭ. Ni neniam esperis ke nia propagando tiel profunde eniris en la popolan koron.

Ni alvenas en Olot, kun malfrueco de du horoj post la tempo montrita de la gvidlibro de Sro. Codorniu, pliprefere konsultata de Sro. Bremón ol la hortabelaro de Sro. Perogordo... kiu tute ne entenas hortabelojn!

Post senfinaj klopodoj kaj penoj ni loĝiĝas. La hoteloj estas superplenaj. De ĉiu urbo kaj vilaĝo en rondo de tridek kilometroj, scivolemaj familioj venas al nia festo. Eksterordinara iluminado heliĝas la facadon de la Urbodomo de kies balkonoj pendas damaskaj tapiŝoj. La urbo feste vestiĝis por ni.

Jam estas preskaŭ noktomezo, kiam ni finas nian vespermanĝon, kaj anstataŭ ripozi ni iras al la akceptejo ĉe la urba muzeo. La ekspozicio de esperantaĵoj estas movoplana. Tie ni renkontas Pastron Planas Vicprezidanton de K. E. F., Sron. Albagés, Prezidanton de *Vika Esperantistaro*, Pastron Ribas, kaj multajn aliajn, kiuj vojaĝis tra la vojo de Sant Joan de les Abadeses.

La membroj de la organiza komitato zorgas la lastajn detalojn sub la direktado de Sro. Garganta. Sroj. Prat, Agustí, Roqué, Fortet, Cuscoy, Vayreda, Rosals,... ĉiuj membroj de la komisionoj, kies nomojn oni povas legi en la raporto de la monato Aprilo, helpataj de la belaj samideaninoj fraŭlinoj Vayreda, Escubós, Güell, Iglesias, Llosas, Figueras, Vilá, Pujol, Guitar, Costa, Coros, Manyalich, Membreis kaj aliaj kies nomojn estas neeble memori, laboras ĉirkaŭ la tabloj, kaj afable helpas, informas, akompanas la alvenintojn, kies nombro pligrandiĝas senĉese post la alveno en la placon de la grandaj veturiloj inter bruo de tintiloj, krioj de veturigistoj, svarmo de pakaĵoj, krako de vipoj... Olot, centro de enlanda pasinta politika milito, devis prezenti similan aspekton je la alveno

de armitaj regimentoj. Sed nia armeo estas paca, kaj ĝia venko, ne lasas malamikojn nek venkitojn! Ho, la belaj malnovaj urboj vekitaj de nia febro kaj agitiĝo!

11^a, Dimanĉo

AKCEPTO ĈE LA STACIDOMO KAJ MANIFESTACIO

LA sidejo de «Olota Stelo» en la granda konstruaĵo, kie estas instalita la urba Muzeo, estis jam tutplena unu horon antaŭ la fiksita por la deiro de la aŭtoritato al la stacidomo. En la granda klaŭstro, kies murojn kovris per esperantaĵoj ĉiuspecaj la aranĝintoj de la propaganda ekspozicio, kunvenis ĉiuj esperantistoj olotaj kun la multaj aliurbaj alvenintaj la sabaton, la membroj de la Ruĝa Kruco, la tuta Urbestro kaj ĉiuj distingindaj personoj kaj oficialaj oficistoj, kiuj svarmis rigardante la interesajn kolektojn de gazetoj esperantaj, de fotografaĵoj, de aŭtografoj de eminentaj esperantistoj kaj la ceterajn rimarkindaĵojn el kiuj ĉefe altiris la atenton la aro da stampoj grupaj partoprenintaj en la Internacia Konkurso, kiun «Olota Stelo» aranĝis.

La Urba Orkestro, preta antaŭmarŝi antaŭ la akceptantaro, ludis intertempe kelkajn kompoziciojn, ĝis la momento kiam post la bela standardo de la olota grupo la kunvenintoj foriris al la stacidomo, kien kun ni iris ankaŭ grandega amaso, scivole rigardanta. En la kajoj ni vidis Sron. Meroles, urbestro, Sron. Pere Llosas, deputito parlamenta, ĉiujn aŭtoritatojn, la reĝinontan fraŭlinon Escubós, fratinojn Rosell, kaj reprezentantojn de ĉiuj enurbaj ĵurnaloj kaj de intelektaj, artaj, komercaj asocioj. Kiam la vagonaro alveturis aplaŭdego miksiĝis kun la sonoj de *La Espero*. Protokolaj prezentadoj okazis inter la reprezentantoj alvenintaj kaj la urbaj aŭtoritatoj; la flagoj flirtis en l'aero kaj la manifestacio tuj organiziĝis.

Antaŭiris la urba muzikistaro, sekvis la kongresanoj sub la verdaj standardoj, la altaj membroj de la Ruĝa Kruco en korporacio, la Urbestro kun la pedeloj kaj la Komitato de la Federacio apud la reprezentantoj de Iliaj Moŝtoj la Ministroj de Instruado kaj Milito. Inter muro de personoj starantaj ambaŭflanke de la irantaro, la esperantistoj kore salutataj per aplaŭdoj trairis la ĉefajn stratojn, — kie bonvenaj frazoj kaj svingataj poŝtukoj certigis

jam pri la granda sukceso, kiun la Kongreso estas atingonta, -- kaj eniris en la Urbodomon, kie havis lokon la oficiala akcepto de la kongresanoj.

OFICIALA AKCEPTO

Solene akceptis nin la urboj de niaj Kongresoj, sed tiu ceremonio en neniu el ili estis tiel impona, kiel en la kongresurbo de nia kvara. En la prezida loko ĉe la salono de kunsidoj en la Urbodomo, Lia Moŝto la Urbestro Sro. Joan Meroles, apud kiu sidis Sinjoraj Moŝtoj Sro. Agustí Riera, prezidanto de la ĝeronprovinca deputitaro, Sro. Dro. Esteve Ferrer, paroĥestro, Sro. Lluís M.ª de Mesa, ĵugisto, Sro. Reprezentanto de la Milita Aŭtoritato, Sro. Pere Llosas, parlamenta deputito el la Olota distrikto, Sro. Josep M.ª Garganta, prezidanto de *Olota Stelo* kaj multaj aliaj distingindaj per sonoj, akceptis bonkore la kongresistojn.

La paroladon salutan de Sro. Urbestro respondis katalune la prezidanto de K. E. F., per sinceraj vortoj, atestante al la gastama urbo la simpatian de la esperantistoj tre honoritaj de la akcepto, kiun oni faris al ili superantan la plej optimismajn esperojn de la gastoj ĵus alvenintaj.

Sro. Perogordo, uniforme vestita, per bela parolo en kastila lingvo enkadrita de lia eleganta gestado salutis afable la urbon kaj la katalunajn esperantistojn.

Samajn sentojn esprimis en kortuŝantaj frazoj Sro. Andrés Piñó, kiu alparolis valencie kun dolĉa prononcado.

La aplaŭdoj konstante sonis dum la ceremonio, kaj kiam la ĉeestantoj povis liberiĝi de la potenco de fotografisto, kiu per siaj kliŝoj volis eternigi la bildon de la festo, ĉiu disiris en sian flankon al la Hoteloj kaj gastejoj.

MALFERMO DE LA KONGRESO

En la bela salono de la Urbodomo, kie la kongresanoj amasiĝadas jam de antaŭ duonhoru, fariĝas subite plena silento, kiam Sro. Agustí Riera, prezidanto de la Provinca Deputitaro de Ĝerono, stariĝas kaj en la nomo de Lia Moŝto la Ministro de Publika Instruado alparolas la alestantojn. Per afablaj vortoj salutas la urbon Olot, ĝiajn aŭtoritatojn kaj la kongresanojn, kiuj en sia kulturcela agado venis kuniĝi en grandan feston por plifortigi la ĉies entuziasmon per la konstato pri vivo kaj progreso de la esperantista familio. Prezentas al la Kongreso siajn bondezirojn por Esperanto kaj en la nomo de la Ministro deklaras la Kongreson malfermita.

Kiam la aplaŭdado estingiĝas, Sro. Rocamora, prezidanto de la Kataluna Esperantista Federacio legas sian esperantan paroladon, per kiu li rakontas pri la deziroj de la Komitato, kiujn ĝiaj klopodoj ne povis ankoraŭ efektiviĝi, kaj esperas, ke dum la sekvonta jaro la Federacio enkorpiĝos en sian liston de venkoj, la nunajn dezirojn, tiam jam realiĝintajn. Sonas la aplaŭdoj, bruas la salono kaj la Prezidanto, komencante la I^{an} Laboran Kunsidon, adiaŭnas Sron. Agustí Riera, meze de la entuziasma aplaŭdado de la kongresistoj.

LABORAJ KUNSIDOJ

I.^a — II.^a, *Dimanĉo posttagmeze*. — Sro. Pujulá, aplaŭde salutita de la ĉeestantoj, memorigas, ke dum la IV^a Internacia Kongreso, en Dresdono, Sro. Perogordo kaj li, ambaŭ kune petis por Barcelono la V^{an} Kongreson, al kies sukceso tiel multe kontribuis Sro. Piñó, aranĝante la postkongreson en Valencio, kie la esperantistoj estis ravitaj de la afableco de la tieaj samideanoj kaj de la ĉarmoj de la bela Naturo. Ni ĉiuj devas ĝoji, ke ili ambaŭ partoprenas en nia Festo, kaj ni profitos ilian restadon ĉe ni por fiksi la bazojn de supera abstrakta organizaĵo en Iberio, kiu laborados firme por la definitiva starigo de Esperanto.

Sro. Perogordo diras, ke la vortoj de Pujulá trafis lin en lian koron: kortsite li certigas, ke vere la esperantistoj estas unu por ĉiuj, ĉiuj por unu, ĉar ĉi tie ne troviĝas kastiloj, nek valencianoj, nek katalunoj, sed nur esperantistoj. (Aplaŭdoj). Li deziras, ke laŭ la ekzemplo de la Kataluna Federacio kreiĝu en aliaj regionoj novaj federacioj, elmontro de ilia esperanta vivo.

Sro. Piñó alparolas: mia koro saltas en la brusto pro entuziasmo; mi ŝparas la vortojn kaj malfermas la brakojn por ricevi de la katalunoj forton kaj unuecon. Bruaj aplaŭdoj longe sonadas, dum li ĉirkaŭprenas Sron. Pujulá.

La entuziasmo vekita de la elokventaj vortoj de la pioniroj varmigas la medion, kaj ofte dum la delegitoj de la grupoj, post invito de la Prezidanto, salutas la Kongreson, ĝi eksplodas en fortaj aplaŭdoj.

En la nomo de *Barcelona Stelo* (Barcelona), kaj de *Ilerda Espero* (Lleida), parolas Sro. Grau. Sro. Johano Campdelacreu, nome de *La Rondo* (Barcelona); Sro. Domingo Obiols, de *Tarragona Esperanta* (Tarragona); Sro. Johano Piferrer, de *Esperanta Semo* (Sabadell); Sro. Josep Albagés, de *Monta Grupeto* (Sant Llorenç Savall) kaj de *Vika Esperantistaro* (Vic); Sro. Victor Lluís, de *Frateco* (St. Feliu de Guixols); Sro. Pere Durán, de *Libera Stelo* (Barcelona); Sro. Benito Bellver, de *Esperanta Aŭroro* (Barcelona); Sro. Johano Rosals, de *Kataluna Ligo de Katolikaj Esperantistoj*; Sro. Pere Mata, de *Esperanta Amikaro* (Banyoles); Sro. Mikaelo Garriga, de *Esperantista Junularo* (Terrassa); Sro. Joan Mir, de *Esperantista Amikeco* (Manlleu); Sro. Joan Gili, de *Esperanta Fako* de Centre Autonomista de D. del C. i de la I. (Barcelona) kaj de *Badalona Stelo* (Badalona); Sro. Frederic Mensa, de *Ĉiam Antaŭen* (Barcelona); Ptro. Jozefo Casanovas, de *Ĝerona Espero* kaj la ĵurnalo «El Norte» (Ĝerono); Sro. E. Aguadé, de *Nova Semo* (Reus); Ptro. Francisco Viver, de la

ĵurnalo «Ciutat Nova» kaj de *Esperanta Lernejo* (St. Feliu de Guixols); Sro. Josep Ventura, de *Lumon* (Terrassa); Sro. Pere Cortada, *Esperanta Idealo* (Santa Coloma de Farnés); Dro. Joaquím Coll, de la ĵurnalo «El Correo Catalán» (Barcelona); Sro. Delfi Dalman, de *Semo* (Barcelona); Sro. Josep Puntí, de *Vojantauen* (Mollet); Sro. Joan Romagosa, de *Esperanto kaj Patrujo* (Barcelona); kaj Sro. Perogordo, de la *Hispana Ruĝa Kruco*, de *Centra Esperanta Grupo* (Madrido) kaj de la *Societo Hispana por la propagando de Esperanto*.

Sro. Bordas, vicsekretario, legas telegramojn de Lia Moŝto Ministro de Publika Instruado; de *Esperanta Frateco* (Barcelona); de Sro. E. Pellicer; de *Esp. Racionala Grupo* (Barcelona); de Sro. G. Pi (Frankfurt-Germanujo); de la *Esp. Grupo de la U. F. N. R. Dte. II* (Barcelona); de la *Grupo de Valencio*, kaj aliĝojn de la grupoj *Esperanta Frateco* (Vendrell) kaj *Norda Stelo* (La Escala). Aplauĝoj sonis post la telegramoj (preskaŭ ĉiuj en Esperanto) kaj komunikajoj legitaj.

Ankaŭ, Sro. Bordas legas tuj la raporton sekretarian kiun li verkis. La taskoj de la Komitato dum la intertempo Junio 1912^a-Majo 1913^a estas bone priskribitaj. Solena festo en la salonoj de la «Foment del Treball Nacional», en Barcelono, por la malfermo de la kursoj en nia lando; partopreno de K. E. F. en la jubileaj festoj de Esperanto; eldono de propagandaj markoj; komuniko (senresponde lasita de tiu korporacio), al la *Kuracista Akademio de Katalunujo*, petanta la uzon de Esperanto en libro resumo de la laboro de kuracista kongreso. Fine, li dediĉis kelkajn frazojn al la memoro de niaj mortintoj, precipe al komandanto C. Huecas, animo de la movado en Ĝerono, kaj kantis la esperon pri triumfo. Denove aŭdiĝis aplauĝoj por la bela raporto de nia laborema amiko, kiu sciis agrabligi la ordinare senĉarman rakontadon.

Sro. Grau, kiel sekretario de la Floraj Ludoj, legas leteron de niaj francaj samideanoj. Sroj. De Menil, Bourlet, Chavet, Bricard, kiuj bedaŭras neĉeesti en la Kongreso kaj deziras al ĝi la plej brilan sukceson. Pastro Planas en la nomo de la infana grupo *Esperanta Nesto* (Barbará) elokvente salutas la Kongreson, kaj tion faras ankaŭ Sro. Garganta nome de *Olot Stelo* kaj de la urbo de Olot.

Plene enirante en la kongresan taskon la Kongreso aklame aprobas la financon staton, publikigitan en KATALUNA ESPERANTISTO. Dro. Coll prezentas la sekvantan proponon, kiun oni aprobas unuanime: «Laŭ la propono de la profesoroj de K. E. F. la Kongreso en Terrassa unuanime akceptis kiel diplomitajn profesorojn Srojn. Pujulá kaj Bremón. kiuj formis la unuan ekzamenataron. Tial ke ni ne parolis pri personoj sed nur pri la tribunalo, kiu estis formata de la cititaj Sroj. kaj de Sro. Rosals, kiu bedaŭrinde pro malĝoja motivo ne povis partopreni en ĝi, mi proponas al la Kongreso ke ankaŭ Sro. Rosals estu diplomita profesoro kiel ekzameninto en la unua tribunalo por profesoroj.»

Estas legataj la proponoj de Sroj. Campdelacreu, Amades kaj tiu de la Redakcio de K. E. rilatantaj la elekton de prezidantoj de la organizaj komitatoj de Kongresoj de K. E. F. Sro. Pujulá subtenas la opinion, ke ambaŭ pro-

ponoj unuigitaj devas aldoniĝi al la Regularo de K. E. F. Sro. Piferrer proponas la redaktadon de *interna* regularo en la Federacio, en kiu povus enteniĝi la propono subtenata de Sro. Pujulá, kaj la ceteraj, kiujn la disvolvigo de la socia vivo postulas. Sro. Pujulá kunigas ĉiujn proponojn kaj la Kongreso akceptas ilin unuanime, konfidante je la Direkta Komitato por la elekto de la redaktantoj de la interna regularo. Post legado de la propono de Sro. D. Dalmau, pri ŝanĝo de la K. E. F.-a kotizaĵo, Dro. Bremón petas la ĉesigon de la kunsido, kiun oni reprenos morgaŭ matene.

II.^a — 12.ª, *Lundo*. — Ĝi komenciĝas je la 11ª matene en sama salono de la Urbdomo. Sro. Bordas legas leterojn de Iliaj Moŝtoj la Ministroj de Publika Instruado kaj de la Militaj Aferoj, kiujn la Kongreso aplaŭde ricevas. Ankaŭ leteron de Sro. Maynar (Zaragoza) li legas kaj la Kongreso aplaŭdas.

Propono de *Ĉiam Antaŭen* por oficialigo, ne permeso, de Esperanto en la lernejoj defendas longe per elokventaj vortoj Sro. Mensa, kiun kun plezuro aŭskultis la kongresanoj. Sro. Grau petas, ke la propono estu akceptata kiel bazo por la laboro de la organizaĵo supera, kiun hieraŭ aludis Sroj. Piñó, Perogordo kaj Pujulá. La propono estas akceptata unuanime laŭ la formo montrita de Sro. Grau.

Sro. Dalmau faras kelkajn rimarkojn pri la unua artikolo de nia regularo, kiujn respondas Sro. Grau.

La proponon de Sro. Dalmau pri kotizaĵo li defendas tuj kiam oni ĝin metis en diskutadon. Kontraŭ ĝi parolas Dro. Coll kaj en la diskuto partoprenas Sroj. Serrat, Pujulá kaj Piferrer. Fine, Sro. Dalmau retiras la proponon.

Sro. Bremón, klarigas al la Kongreso la rilatojn ekzistantajn inter la Kataluna Esperantista Federacio kaj la Oficialaj Institucioj de Esperanto: en du Oficialaj Institucioj ekzistas reprezentantoj de Katalunujo. En la Lingva Komitato reprezentas la katalunan lingvon Sroj. Pujulá, Sabadell kaj Bremón; la laboro farita de la lingvo-komitatoj, celis ĉiam al la bona irado de Esperanto, laŭ lingva vidpunkto, en nia lando: pro tio oni formis komisionon kun celo revizi kaj ekzameni la verkojn aperantajn ĉe ni, kritiki ĝiajn malbonajn kvalitojn kaj rekomendi ĝiajn bonajn, pro tio la lingvo-komitatoj membroj de K. E. F., helpadis al la sukceso de la ekzamenoj, prezidante la tribunalojn k. t. p. En la Administra Komitato reprezentas la Federacion Sro. Bremón, kaj dum du sinsekvaj jaroj ĝi pagis la kotizaĵon de 200 membroj. Sro. Bremón finas sian paroladon dirante, ke li konsideris devo la sciigon al Kataluna Esperantista Federacio de tiuj aferoj, kaj la Kongreso laŭ propono de Sro. Grau decidas esti aŭskultinta kun plaĉo la klarigojn de Sro. Bremón, kaj pliiĝi la kotizon laŭ la nuna financa situacio.

Sro. Grau prezentas proponon, petante de la Kongreso dankan simpatian voĉon por Sro. Salvador Albert, parlamenta deputito, kiu en la ĵus okazinta Kongreso de Hispanaj Komercaj Ĉambroj atentigis pri la graveco de nia ideo kaj atingis la estimindan konkludon pri kiu niaj federaciaj legis en la lasteaperintaj numeroj de KATALUNA ESPERANTISTO. La kongresanoj per longa ovacio montras sian aprobon por la agado de nia eminenta partiano Sro. Albert.

Sro. Pujulá parolas pri la ideo de asocio supera al ĉiuj ekzistantaj en la Iberia duoninsulo kaj rakontas pri la preparaj laboroj, kiujn la ĉeesto kaj helpo de Sroj. Perogordo kaj Piñó bele fruktigis. Li prezentas al la Kongreso la sekvantan proponon, kiun starante la kongresanoj ovacias:

1. «La Kongreso rekonas la necesecon de supera potenca Komitato, kiu kunigante ĉiujn fortojn kaj havante ĉies reprezenton, klopodos por la starigo kaj oficialigo de Esperanto en Iberio.

2. La Kongreso vidos kun ĝojo la starigon de similaj al la nia Federacioj en la ceteraj partoj de Iberio kaj ilian kunagadon en granda Konfederacio, kiu respektante ĉies liberecon, laboros efike kaj unukore por la antaŭe diritaj celoj.

3. La Kongreso por la preparaj laboroj en tiu grava kaj necesa organizado elektas la jenan komisionon : Sro. Prezidanto de K. E. F., Sro. Piñó (Valencio), Sro. Perogordo (Madrido), Dro. Bremón kaj Sro. Grau (Barcelono)».

Sro. Perogordo petas ke Sro. Pujulá estu ankaŭ membro de la komisiono. (Aplaŭdoj). Sro. Rocamora dankas la klopodojn de ĉiuj, proponas nian samideanon Sron. Mainar (Zaragoza) kiel komisionanon kaj gratulas la Kongreson por la honoriga decido, kiun ĝi prenis ĵus. Dro. Coll diras, ke la Kongreso demetu en la Komisionon la povon aligi al si la personojn, kiujn ĝi kredos necesaj, kaj per aklamado la kongresanoj aprobas la tutan projekton kun la prezentitaj aldonoj.

Oni venas al studo de la projekto de Konservantaro de la Floraj Ludoj, verkita de Dro. Coll kaj publikigita en KATALUNA ESPERANTISTO. Ĝia aŭtoro legas ĝin kaj la Kongreso aprobas unu post alia ĉiujn artikolojn kun du aldonoj de Sro. Grau kaj unu de Dro. Coll, kies laboron per aplaŭdado premias la kongresanoj. (La tutan tekston de la Regularo aprobita trovos niaj amikoj en la venonta numero de K. E.).

Estas legataj du telegramoj en Esperanto : de *Tarragono Esperanta* kaj de Sro. Aubeyzón. La delegito de *Supren* (Barcelono) prezentas sian rajtigilon.

Sro. Grau, defendonte la proponon krei komisionon por propagandi Esperanton inter la fremduloj kiuj vizitas Barcelonon, petas Sron. Pujulá, ke li klarigu la kaŭzon de malsukceso de la Marista komisiono kreita de la II^a Kongreso. Sro. Pujulá parolas pri la bona organizo de la poŝtaj servoj en Barcelono, dank' al kiuj la pakaĵoj, senditaj al la ŝipoj en la ĉefurba haveno ankritaj, revenis senescepte al la komisiono. Sro. Obiols diras, ke eble en la haveno de Tarragono la entrepreno povos sukcesi, tial ke la samideanoj tarragonaj mem portos la pakaĵojn al la ŝipoj. La Kongreso aprobas danke lian proponon kaj aŭskultinte la parolon de Sro. Grau pri sia, akceptas ĝin per aplaŭdoj.

III.^a — 12.^a, *Lundo posttagmeze*. — Sro. Rocamora donas la parolon al Dro. Coll, kiu prezentas klarigon pri la laboro de la komisiono zorganta la akiron de standardo kaj la monkoklekton komencitan en Terrassa. Per aplaŭdoj oni aprobas la taskon de la komisiono.

Proponon subskribitan de Sro. Bori kaj aliaj, pri reguligo de la agado de la delegitoj de K. E. F., en la senco nomi aliajn delegitojn en Barcelono, defendas la unua subskribinto. Sro. Piferrer parolas trafe pri tiu demando kaj Sro. Rosals solvas la aferon kun la aprobo de la Kongreso proponante sian helpon al la K. E. F. Oni decidas, ke Sro. Rosals estu kun Sro. Dalmau delegito de la Federacio en Barcelono.

La Redakcio de KATALUNA ESPERANTISTO prezentas proponon, kiun subtenas Sro. Grau, por starigo de nova servo de la K. E. F.; t. e. ĉirkaŭsendo de la gazetoj ricevitaj interŝange al la grupoj aliĝintaj, laŭ kondiĉoj klare difinitaj. Dro. Coll petas ian modifon kaj Sro. Pujulá klarigas la sencan de la propono. Intervenante en la diskuto Sroj. Coll, Rosals kaj Grau, kaj fine tiu lasta retiras la proponon.

Sro. Rocamora antaŭ ol demeti sian oficon de Prezidanto resumas la debatojn kaj proponas la sendon de komunikoj al Dro. Zamenhof atestante al li la estimon kaj fidelecon de la K. E. F.; al Sroj. Ministroj de la Militaj Aferoj kaj Publika Instruado, kies konduto rilate la Kongreson tiel kontribuis al ĝia sukceso, al nia madrida samideano Sro. Guilmain, kiu sinofere helpie la laboron de Sro. Rocamora en la hispana ĉefurbo kaj al la senataro Sro. Labra kiu kur Sro. Morote, deputito mortinta antaŭ kelkaj tagoj, (la kongresanoj momente stariĝis liamemore), faciligis al nia prezidanto la taskon apud la Ministroj. La Kongreso per bruaj aplaŭdoj montris sian konsenton kun la diroj de Sro. Rocamora, kiu anoncis, ke oni tuj devas elekti la urbon, kiu gastigos nian V^{an}.

Sro. Aguadé, en la nomo de la samideanoj el Reus, klarigas kial ili ne povas ĉi tiun jaron proponi al la Federacio la okazigon de la venonta kongreso en Reus. Sro. Pujulá, konsciante la pravon de la manifestaĵoj de Sro. Aguadé, proponas al la Kongreso la okazigon de la venonta en Sant Feliu de Guixols, urbo kiu en Terrassa proponis sin al la K. E. F. kiel kongresejo por nia IV. Longa aplaŭdado akceptas la proponitan urbon kaj montras la ĝojon de la federacianoj por la elekto. Sro. Aguadé diras, ke li klopodos apud siaj samurbaj esperantistoj por ke Reus gastigu proksimate tempe la ĵaran kunvenon de la K. E. F. Sro. Rocamora dankas lin kaj Sro. Grau esprimas la deziron de *Ilerda Espero*, kies geanoj izolite batalantaj kontraŭ granda indiĝenteco petas la helpon ĉies por okazigi en Ilerdo unu el la venontaj Kongresoj de la Federacio.

Sro. Victor Lluis kaj Ptro. F. Viver nome de la du grupoj de Sant Feliu dankas la Kongreson kaj promesas ilian helpon al la organizo kaj sukceso de la V^a Kongreso de la Federacio. La aplaŭdoj laŭte sonantaj atestis la simpatian kun kiu ĉiuj akceptis la sincerajn vortojn de la Sant-Feliu'anoj.

Sro. Pujulá stariĝas kaj per klaraj frazoj parolas pri la agado de Sro. Rocamora en sia ofico kaj proponas, ke la Kongreso reelektu lin sia Prezidanto. La aplaŭdo de la ĉeestantaro montris la unuaniman konsenton. Por Ptro. Planas, nia modesta kaj fervora vicprezidanto, kiu dum du jaroj sin oferis por nia celo, Sro. Pujulá petas aplaŭdon, kiun la Kongreso plezure donis. Li proponis por la ofico de vicprezidanto la ageman Dron. Joaquim Coll, kies nomon la kon-

gresanoj akceptis kun aplaŭdoj. Sron. Pellicer, kiu plenumis la sekretarian oficon dum la du lastaj jaroj, la ĉeestantoj honoris per ovacio, kiun ili daŭrigis por akcepti la nomon de Sro. Bordas, kiu havos la oficon de sekretario, helpate de Sroj. Campdelacreu kaj Horta kiel vicsekretarioj; Sro. Rey, daŭras kiel kalkulisto kaj Sro. Piferrer laŭ la decido de la Terrassa Kongreso administras la Federacion. Ilin ĉiuj la aplaŭdoj salutis, montrante la konfidon kaj esperon de la federacianoj.

Fine, Sro. Rocamora, dankinte por sia reelektio, petas dankan voĉon por Olot kaj por la organizintoj de la IV^a Kongreso, montras sian esperon en la kunagado kaj interhelpo de ĉiuj kaj fermas la laborajn kunsidojn de la Kongreso.

FERMA KUNSIDO

Sro. Roura, urbkonsilanto, reprezentanto de Moŝto la Urbestro, ĝojas, ke la Kongreso estis tiel fruktoporta; deziras ke Esperanto plene triumfu kaj elokvente demontras per bela parabolo, ke nia lingvo estas senmorta. Diras, ke li transdonos al la Urbeŝtaro de Olot la dankajn sentojn de la Kongreso kaj fermas ĝin meze de varma, longedaŭranta aplaŭdego.

KONGRESAJ EKSKURSOJ

Kiuj surpriziĝis vidante en la provizora programo la viziton al la Fontoj de «Sant Roc», «Moixina», kaj «les Tries», tiuj povis konstati la pravecon de la olotaj samideanoj, kiuj aldonis al la kongresaj festoj la ĉarmon de la tri belaj ekskursoj. La ĉirkaŭaĵo de Olot fame bela ravis ĉiujn: sub pure blua senmakula ĉielo, ĉirkaŭate de altaj montoj, kie ĉiuj nuancoj de l'verdo kaj bluo faras simfonion de koloroj, de kiuj en malproksimo estas krono la hela blanko de la eterna neĝo pirinea, la valo floras alloge meze de la kanto de l'akvoj serene fluantaj. Imagu tiun pejzaĝon sub la oro de l'suno matena, pensu ĝin tegitan de la vesperkrepuska mantelo, aŭdu en ĝi kvazaŭ pepadon de supernatura birdaro la jen plendan, jen ĝojan sonoradon de la popola *sardano*, kaj vi prezentos al vi neĝustan bildon de la spektaklo, kiu forte impresis neforgeseble en ĉiujn kongresanojn. Krome, ĉiu laŭ sia prefero, aldonu al la dirita belo la mildan babiladon de la graciaj samideaninoj olotaj, aŭ la triladon de la najtingaloj kantantaj sur ĉiu branĉo, aŭ la fajron de l'fojnaj kampoj aŭ la arĝenton de laĝetoj kaj akvostarejoj. Spite, kiu ne vidis la olotan valon, tiu ne povos havi ideon pri ĝia beleco, kiun niaj vortoj maltrafe priskribis.

La tuta kongresanaro iris post la unua labora kunsido al la danco de sardanoj en fonto *Sant Roc*; la lundon matene al *les Tries* kaj post la ferma kunsido al la *Moixina*, de kie oni revenis, kiam la steloj jam tremetis en la ĉiela volbo.

FLORAJ LUDOJ

11.^a, Dimanĉo; je la 10.^a vespere

IRKAŭ la Floraj Ludoj, la esence lingva festo, turniĝas la sukceso de niaj Kongresoj. Nekatalunoj eble ne komprenos bone tiun fakton, sed ĉe ni, precipe la neesperantistoj juĝas pri niaj Kongresoj laŭ la efekte de la literatura festo. Oni pensu do, kia estos la juĝo de la Olotanoj, kiuj plenigis eĉ angulojn de la granda «Teatro Príncipe» malgraŭ tio, ke la neesperantistoj devis pagi la rajton okupi loĝiojn kaj apogseĝojn. Tamen, la teatro estis plenplena kiam la kurteno leviĝis kaj ĉe la scenejo prenis lokon la enurbaj aŭtoritatuloj maldekstre de la reĝina trono, kontraŭ la Juĝintaro, kiu sidis ĉe la dekstra flanko.

Sro. Meroles, urbestro, prononcis la frazon «la festo estas malfermata» kaj Sro. Garganta, kiu prezidis la Juĝintaron, donis la parolon al ĝia sekretario Sro. Grau, kiu iris al la tribunon legi sian raporton jenan:

«Sinjorinoj kaj Sinjoroj:

La trian fojon la Kataluna Esperantista Federacio invitis al sia Konkurso la literaturistojn, al ĝia Festo la amantojn de la internacia lingvo. La III^a Floraj Ludoj majeste nunmomente ekfloras.

Elvoku, geamikoj, la mezepokon: rigardu. Sur la areno longa vico de brilantaj kavaliroj paradas antaŭ ni; el la helaj armaĵoj la blazonoj malaperis, —oni ne povas rekoni la luktontojn. Trumpetoj sonas: la turniro estas komenca. Svingiĝas la armiloj; sur la ŝildoj la glavoj splitiĝante fajras. Unu post alia faladas la batalantoj. Nur du restas. Al kiu estos la venko?

Jen ili rifuzas lukti inter si kaj levas la vizieron. Miru!... En la batalo elvenkis per la forto de sia inspiro Fraŭlinoj EULALIA kaj TERESA ROSELL. Gloron al la poetinoj! La Natura Floro estas al ili unuanime aljuĝita de la Juĝintaro. — Sed, ŝirmataj ankoraŭ per la ŝtala turnira armaĵo, ili ĝentilece proponas ta honoran premion kaj elektas la Reĝinon, kiu devas prezidi nin.

Vortoj miaj emocie kantu, vortoj miaj sonore vibru, kiel trumpetado de heroldo, proklamante la nomon de Ŝia Moŝto.

Gesinjoroj: Ni riverencu nian Reĝinon. Ŝi estas la bela Fraŭlino MARIA ESCUBÓS SERRAT-CALVÓ.»

Fratinoj Rosell, kiuj meze de ovacio iris ricevi de la Juĝintoj la premion de *honoro kaj ĝentilo* tra iris denove la parteron akompanataj de Sroj. Codorniu kaj Sabadell kaj proponis al Fraŭlino Es-

cubós la floran sceptron de la Festo, dum sinjoro Grau proklamis laŭtavoĉe ŝian nomon kiu estis akceptata per aklamado daŭranta ankoraŭ kiam Ŝia Reĝina Moŝto brakenbrake iranta kun kapitano Perogordo, sekvata de la Ama kortego, eniris la salonon. La ovacio plilaŭtiĝis kaj, nur kiam oni sufiĉe komentariis la belecon de la Reĝino kaj de ŝiaj akompanantinoj, la sekretario povis daŭrigi la legadon de sia raporto.

«Reĝina Moŝto,
Ĝentilaj Korteganinoj,
Respektindaj Aŭtoritatuloj,
Eminentaj Reprezentantoj,
Gesamideanoj:

Aromajn, bongustajn fruktojn ni atingis ĉi-tiun jaron de la juna arbo, al kies enradikiĝo, ĉiam pli profunden, ni kontribuis per la Konkurso, kiun finas la bela Festo okazanta. La girdando, plektita de niaj verkistoj per siaj kantoj, superabunde premias la klopodojn de la Komitato en la nomo de la Kataluna Esperantista Federacio organizinta la spiritan lukton. Ne granda nombro da verkoj konsistigas ĝian sukceson, sed la fakto, ke ili ĝenerale estas verkitaj en pura, eleganta lingvo. Kvankam kelkafoje oni povus riproĉi la senzorgon de la verkistoj, kiuj sur sensignifaj temoj starigis belaspektajn pompajojn, bedaŭrinde malplenajn, la komparo kun similaj okazoj en la katalunaj unuaj konkursoj trankviligis tute la animon de la Juĝantoj, kiuj ĉerpis el la studado de la verkoj konvinkon plifirmigantan ilian esperon en la baldaŭa triumfo de nia penado.

Realaj aferoj regas la vivon de la homoj; praktikuloj ŝajnas konduki la Homaron: sed feliĉe, en efektiveco, nur la vivantoj en revo gvidas ĉion al ĝia destino. Ni estas do ĝojaj, ke ni helpis la kulturadon de nia literaturo kaj ricevis el ĝi la konstaton pri fortikeco multon promesanta. Memoru, gesinjoroj, ke ĝi estas la ĉefa garantio, ke nia ideo ne pereos, kaj kreu plenkofide, ke lingvo, kiu nutras la fruktoričan arbon, havas la forton sufiĉan por sin trudi al la Mondo eĉ kontraŭ ĉiaj baroj.

Mi longe parolus pri tio, se ne estus centfoje ripetitaj ĉiuforme, kiel ekzemplo, la konsideroj, kiujn mi povus prezenti al vi pri la intensa efiko de la Floraj Ludoj ĉe la reviviĝo de la kataluna nacio. La hezitanta balbutado de la poetoj, kiuj per lingvo longatempe forlasita kuraĝe ekkantis, restarigis iom post iom malgraŭ ĝi mem la Nacion, kiu komence ilin mokis. Tiurilate, mirinda estas la simileco de la agado de tiuj revuloj kun la nia, kaj pri ĝi mi suprajje parolas hodiaŭ,—kiam ni festas solene la triumfon de niaj poetoj kaj verkistoj—, ne por kuraĝigi niajn samideanojn, ja certajn je nia venko, sed por montri al la neesperantistoj, kiuj scivole nin aŭskultas kaj rigardadas, la ekzemplon de la Pasinto.

En la inerteco de la nacia vivo de Katalunujo, meze de la ĝenerala skeptikeco, la voĉo de kelkaj amantoj de la patra lingvo eksonis, timeme modu-

lante ĝiajn preskaŭ mortajn vortojn, kaj el la naivaj strofoj, el la trokonfidaj verkoj, la spirito de la raso prenis la ĝermojn, kiuj revivigis nova la forgesitan propralandan literaturon. Certe, la rezultaĵojn de la konstante daŭrigata agado ne antaŭvidis la pioniroj, kiuj la unuaj rebruligis la fajron de Poezio en la proza lando nia; sed miraklo efektiviĝis, kaj apud la poetoj revantaĵ ekster realeco, baldaŭ enviciĝis en la armeojn por la lingvo batalantajn la praktikaj homoj, kiuj altenlevis la staton de la popolo kaj vekis en ĝi la estimon al la propraj naturaj havaĵoj. Tial, post kvindek jaroj de obstina, persista laboro oni povis konstati, ke la renaskiĝon de la Nacio, postulanta siajn perditajn rajtojn kiel tia, oni ŝuldas al la literaturaĵ festoj, kiuj, farante la lingvon pura kaj bela, retiris ĝin el la forgeso kaj ĝin donis al la popolo, kiel ĝian grandan forton, kiel ĝian karakterizantan econ.

Ni esperantistoj, trairis nur la duonon de la vojo, kiu kondukis Katalunujon al ĝia aktuala stato. Ni marŝas ankoraŭ, kaj nian fidon kreskigas ĉiujare la sukceso de la literaturaĵ konkursoj, kiuj tie kaj ĉi okazas, klare montrante, ke unu fojon ankoraŭ Literaturo fariĝos la bazo de mirinda konstruo, la idealo nia. Per la inspiraj verkoj al nia konkurso prezentitaj la verkistoj alportis alian ŝtonon al la ŝtuparo, kiu levos nin ĝis nia alta celo: ŝatindajn verkojn ili havigis al ni, kaj mi antaŭpetas por ili varman aplaŭdon. (Kiu sonis longatempe).

La delikataj sentoj de la originalaj premiitaj versaĵoj, la ĉarma formo per kiu ili estas esprimitaj, povas, eĉ solaj, fari la sukceson de Konkurso. Ĝi donis al ni ankoraŭ alian plezuron: el la tradukoj prezentitaj ni vidis kun ĝojo ke la belaĵoj de la kataluna literaturo estas plene kaj ĝuste konservataj de la internacia lingvo. Domaĝe, ke la konkurso montris, ke ni ne havas la poeton kapablan verve transporti al la tutmonda literaturo la ravenon de la majstraj versoj de Verdaguer!

La Juĝintaro laŭ la formo montrita en la noto VII de la Alvoko al la Konkurso ekzamenis la verkojn ricevitaĵn, kaj unuanime opiniis pri ilia valoro.

ORDINARAJ TEMOJ. — La premio difinita por la originala versaĵo pri Amo estas aljuĝata al la verko num. 15, «Vi, kial ne venas», devizo: *Lonicero*. Ĝi estas ĉarma, ama plendo, enkadrita en korektaj versoj plene ritmaj, ĉe kiuj la aŭtoro imitis la elegantan rimon, kiun sole uzis Cabanyes, la bedaŭrinda poeto el Vilanova, enamita en la sonorecon de la versa silaba ritmo. La konsonanco de la lasta piedo de ĉiu dua verso kun la dua piedo de la triaj versoj havigas al la versaĵo valoron tre ŝatindan, kaj montras ke la verkinto majstras en nia lingvo, kiun li facile faldas kaj alkonformigas al sia penso. Ĉar tiu versaĵo estas la plej bona el la verkoj kronataj per ordinaraj premioj, ni aljuĝis al ĝi la Naturan Floron.

Rezultis aŭtorinoj de la premiata versaĵo devizita *Lonicero*, Fraŭlinoj Eulalia kaj Teresa Rosell, el Vilanova i Geltrú.»

Fraŭlinoj Rosell supreniris al la Reĝino, de kies manoj ili ricevis la diplomon, kaj Fino. Eulalia legis la versaĵon, kiun ŝi sube ni presigas:

VI, KIAL NE VENAS?

Devizo : *Lonicero.*

Vi, kial ne venas al brakoj la miaj
akcepti konfide la koran oferon?
Perfidan hederon ĉe ili ne vidu,
Amanto karega.

Hedero, arbeton la sian subtenon
karese ĉirkaŭas, ornamas per siaj
volutoj graciaj, belverdaj, kaj fine
mortigas kruele.

Mi vin ĉirkaŭprenos per brakoj similaj
al la Lonicero, arbara ĝirlando,
florinta rubando, neniam rabanta
la vivon por vivi.

Vi, kial ne venas al brakoj la miaj,
florantaj pasie, de l'am' lonicero?
Tro longa espero la florojn velkigos...!
Vi, kial ne venas?

Nenecese rakonti pri la ovacio, kiu kronis la kortuŝante deklamatan verkon; ĝi longe daŭris, ĝis kiam la aŭtorinoj sidigis ĉe la scenejo apud la Juĝintoj.

«Premion al originalaj prozaĵoj ni ne povis aljuĝi ĉar la kelkaj alvenintaj ne plenumis la kondiĉojn *pri Amo* aŭ estis nesufiĉe bonstilaj. Anstataŭe, ĉar la verko num. 5, «Amo», devizo : *Sursum Corda*, aspiranta al la premio de la I^a Originala Konkurso, estas bona versaĵo glosanta la devizon *Espero, Fido, Amo* de la Internaciaj Floraj Ludoj, ni aljuĝis al ĝi la premion difinitan por la prozaĵoj originalaj. Aŭtoro: Sro. Clarence Bicknell, el Bordighera (Italujo).

Nur unu traduko de la proponita fragmento de «L'Atlántida», de Verdagner, estis prezentata. Tial ke ĝi estas nekorekta, la Juĝintaro decidis ne aljuĝi la premion dediĉitan al tiu temo.

Ok tradukoj de «Pasqua Granada», la bela peco de Ignasi Iglesias, aspiris al la premio. La juĝistoj longe konsideris la valoron de ĉiu el ili kaj alju-

ĝis la premion al la verko num. 34, «La Pasko de l'Grenò», devizita : *Pentekosto*, kiu estas rimarkinda pro siaj flua stilo kaj ĝustaforma traduko. Aŭtoro : La Esperanta Fako de la societo «Centre Autonomista de Dependents del Comerç i l'Industria», de Barcelono.

Unua mencio estas aljuĝata al la verko devizita *Ceres*, kies stilo estas tre bona, kvankam la tradukaj vortoj ne ĉiam ekzakte respondas al la originalaj. Aŭtoro : Sro. Estanislau Pellicer, el Barcelono.

Dua mencio por la verko num. 20 devizita *Sursum Corda*, ĉe kiu trouzo de la participa formo *int* anstataŭ *ant* senvalorigas la bonan Esperanton uzatan ie en tro rigida formo. Aŭtoro : La kursanoj de la supera kurso de Sro. Delfi Dalmau ĉe *Esperanto kaj Patrujo*, Barcelono.

EKSTERORDINARAJ TEMOJ. — I. Premio de «La Revuo». — En tiu Konkurso estis difinitaj por la du premioj la verkoj numj. 14 kaj 25, kiujn la juĝistoj opiniis egale bonaj.

Tamen la I^a premio estas aljuĝata al la verko num. 25, «P. A. de Genestet», kun devizo : *Nedevlandano*, ĉar ĝi konigas nekonatan verkiston, kiu ŝajnas tre interesa. Aŭtoro : Ankorau nekonita.

Oni aljuĝis la II^a Premion al la verko num. 14, «La Patro de l'Usona Literaturo» devizita : *Excelsior*. Aŭtoro : Nekonita ankaŭ.

II. Premio de la firmo Ader & Borel. — Nur la verko num. 11, devizita : *La popoloj tre bezonas unu la aliajn por siaj grandaj celoj*, aspiris al la proponita premio; ĝi estas sufiĉe korekta por meriti ĝin. Aŭtoro : Sro. Kurt Sommer, el Chemnitz (Germanujo).

IV. Premio de Sro. Valentí Avellana. — Du spritaj versaĵoj alvenis por la Konkurso de bonhumoraj. La premion difinitan al ili ni aljuĝis al tiu devizita : *L'Arkeo*, kiu ricevis la num. 12. Aŭtoro : Sro. Clarence Bicknell.

V. La Premion de Lia Episkopa Moŝto Dro. R. Guillamet oni aljuĝis al la verko num. 26, kies devizo estas : *Esperantia Entrepreneo*. La temo proponita estas bone pritraktata per korekta lingvo. Aŭtoro : Pastro Jozefo Casanovas, profesoro ĉe l' Seminario Ĝerona.

VI. Premio de la «Kataluna Ligo de Katolikaj Esperantistoj». — La premion oni aljuĝas al la verko num. 29, kun devizo : *Laudata estu Dio*. Aŭtoro : Sro. Alfonso Sabadell, el Barcelono.

VII. Premio de «Ĝerona Espero». — La interesa temo proponita, verki broŝuron propagandan, restis malfeliĉe ne konkursita.

X. Premio de Lia Deputita Moŝto, Sro. P. Llosas. — La sola verko, kiu traktis la temon difinitan, estas tiel sensignifa, ke la juĝistoj decidis ne aljuĝi la premion. Al tiu rezultato kontribuis ankaŭ la troa abstrakteco de la temo, kiu malpermesas seriozan pristudon, almenaŭ en la nuntempo.

XI. Premio de «El Arte Cristiano», firmo Bassols, Vayreda kaj Kompa-

nio. — Malgraŭ kelkaj makuletoj en la esprimoj uzataj la traduko premiata estas multe pli bona ol la alia verko, kiu celis tiun premion. Ĝi estas aljuĝata al la verko num. 31, «La Ĉokoladkruĉo», devizita : *Frat' fraton atakas ŝakale*. Aŭtoro : Sro. Alfonso Sabadell.

III, VIII, IX kaj XII Konkursoj. — La juĝistoj grupigis ĉiujn verkojn prezentitajn por la kvar premioj al laŭvolaj temoj kaj elektis el ili la plej bonajn. La aljuĝo estas farita jene.

Premio de «Olota Stelo», al la verko num. 1, «La Folio» devizo : *Aŭtuna impresio*, flua versaĵo en bona Esperanto. Aŭtoro : Sro. Josep Ventura, el Terrassa.

Premio de Sro. Josep Clará. Al la num. 3, devizo : *Forta kiel Morto*, bela soneto memore de kapitano Scott kaj liaj kunuloj kiuj glore mortis en la suda poluso. Aŭtoro : Sro. Clarence Bicknell.

Mencion al tiu premio la Juĝintaro difinis al la verko «La Rozo blanka», kun devizo : *Floraj, miaj floroj...*, kiu montras ĉe sia aŭtoro facilecon en la versofarado, pli rimarkindan se li ne uzus kvazaŭ plenan rimon la solan asonancan de la akcentitaj vokaloj; makulo, kiun la juĝistoj opiniis grava. Aŭtoro : Sro. Josep Ventura.

La premio de la Urbestro de Olot estas difinita al la verko num. 2, «La Kata-Luna Lingvo», devizita *Serenado*, kiu estis prezentata por la konkurso de bonhumoraj versaĵoj. Tre sprita estas ĝia enhavo, en kiu la aŭtoro kurioze ludas la vortojn. Aŭtoro : Sro. Clarence Bicknell.

Fine, al la verko devizita : *Kataluna rimarkindaĵo*, ni aljuĝis la premion de Lia Moŝto Sro. Frederic Rahola, Senatano. Per korekta lingvo estas rakontata la stranga uzo de antikvaj vestaĵoj ĉe la pastraj studentoj de la urbo Vic. Aŭtoro : Sro. Jozefo Albagés, el Vic.

Post la dato fiksita kiel limo por akcepto de verkoj alvenis du, el kiuj unu meritis specialan atenton de la Juĝintaro. Ĝi estas la verko num. 35 devizo : *Calma*, bela traduko de la Odo «Otium Divos», de Horacio, en kiu estas konservata la ritmo de la latinaj versoj, kun ĝusta traduko de ilia enhavo. Konsiderinte ĝian altan meriton kaj la facilecon en la tradukado, kiun per ĝi montras la aŭtoro, ni aljuĝis al ĝi Specialan Honoran Mencion, bedaŭrante ke la kondiĉoj de la Konkurso ne permesas alian ajn pruvon de estimo. Tamen ni atentigas pri tio, ke la cirkonstanco de malfrua alveno estas tre grava, kaj ke oni en alia okazo atentos pri ĝi. Aŭtoro : Nekoniĝa ĝis nun.

Kaj nun, unu solan vorton: Dankon!

Dankon al vi, bela Reĝino, fervora esperantistino, kiu portis al ni la freŝecon de via juneco kaj la ĉarmon de via persono, simbolojn de la beleco de la urbo, kiu tiel afable nin gastigas. Dankon al vi, korteganinoj, loga bukedo de parfume odorantaj floroj, kiuj ĉirkaŭas la altan tronon de la Belo en ĉi tiu Festo de Fido kaj Amo. Dankon al vi, amikoj, kiuj malavare helpis la taskon de la Komitato donacante jen valorajn premiojn, jen monajn sumojn. Dankon al vi, esperantistaj gazetoj, kiuj publikigis nian

programon kaj verdikton. Dankon al vi, konkursintoj, kiuj kontribuis al la sukceso per viaj verkoj. Vin ĉiujn sendistinge ni gratulas, laŭreatojn kaj nelaŭreatojn, por la nobla emo levi la spiriton al la altaj regionoj, kie trankvilo plene regas. Agante tiamaniere vi altigis ankaŭ la gloron de nia Patrujo, kies nomo brilos per oraj nuancoj en la Historio de la bataloj por Lingvo internacia nur se vi obstine laboras kaj oferas viajn intelektajn fortojn por la venko de nia idealo, la bela lingvo Esperanto. La penso, ke vi havas la honoron partopreni en la enkonduko de tiu perfektiga elemento, kiu transformos la Mondon, stimulu vin pli multe ol miaj sincere diritaj vortoj al persista laborado kronota post nelonge per la plej brila venko.»

JOZEFO GRAU

La aplaŭdoj, kiuj aŭdiĝis post la sekretaria raporto, plivigliĝis kiam Dro. Coll eklegis la prezidantan paroladon de Sro. Carlo Bourlet. La entuziasmo debordiĝis ĉe ĝia fino kiam la ĉeestantoj akklamis varme la nomojn de Sro. Bourlet, De Menil, Chavet kaj Bricard, membroj de la Juĝintaro, kiuj ne povante partopreni en la Festo, sendis al ĝi siajn sincerajn salutojn.

Ĉiuj premiitaj versaĵoj estis legitaj kaj la aplaŭdado kiun ili meritis sonis laŭte en la vasta salono.

Jen la prezidanta parolado, kiun Dro. Coll bele legis :

«Regina Moŝto,
Belaj Princinoj,
Sinjorinaj kaj Sinjoraj Moŝtoj:

Permesu, ke, antaŭ ĉio, la Prezidanto de la Juĝintaro de la Esperantistaj Floraj Ludoj esprimu al vi sian profundan bedaŭron pro tio, ke li ne povas diri mem al vi ĉi tiun paroladon.

En neniu lando oni pli kore, pli sincere akceptis la internacian lingvon, ol en la progresema Katalunlando. Neniu popolo pli bone komprenis la altan signifon de nia homama entrepreno, ol la nobla kataluna popolo. Esperanto trovis inter vi veran hejmon; ĝi trovis ĉiujn apogojn, ĉiujn helpojn necesajn por sia disvolviĝo, por sia pliriĉiĝo, por sia egaligo al la plej malnovaj kaj famaj lingvoj de plej kulturitaj popoloj. Jam du fojojn mi havis la grandan plezuron viziti Katalunlandon, kaj du fojojn mi pasigis inter vi plej feliĉajn horojn de mia tuta vivo. La ĉiekonata gastameco de la Katalunoj, la nesuperebla progresema de ilia spirito estas por la alilanda vojaĝanto nekomparebla ĉarmo kaj allogo. Vi do komprenos, ke mia bedaŭro ne estas simpla esprimo de ĝentileco, ke ĝi estas sincera, profunda, kaj ke, en la horoj, kiam okazos viaj festoj kaj al vi unu el miaj kolegoj legos ĉi tiun tekston, mi, de malproksime, pensos al vi, pensos al via bela lando, pensos al via admirinda propagando

kaj mi kore krios : «Vivu la lando de la Katalunoj! Vivu Esperanto inter la Katalunoj!»

Neniu kutimo, inter ĉiuj centjaraj kutimoj de ĉiuj civilizitaj popoloj, estas pli bela, pli eleganta, ol la kataluna kutimo de la Floraj Ludoj. Ŝajnas, ke nur en lando de Latinoj, en lando de suno, de flamo kaj amo, povis naskiĝi tiu Festo, kiu ligas la du plej noblajn sentojn de la homo: la Amo al la Belparolo kaj la Amo al la Belvirino. Unu subtenas la alian, unu plibeligas la alian. Literaturo sen Amo estas bildo sen koloroj; Amo sen delikata esprimo estas multekosta metalo kaŝita en gango.

Same kiel la Katalunaj Floraj Ludoj helpas al la disvolviĝo, al la konservo, al la ornamo de via nacia lingvo, same la Esperantaj Floraj Ludoj helpas al la pliriĉigo, al la firmigo, al la plenfino de nia kara lingvo Esperanto. Stultuloj ofte ripetas, ke lingvo artefarita neniam povos posedi literaturon. Ili mokas niajn poeziojn, kiujn cetere ili ne konas; ili mokas niajn oratorojn, kiujn cetere ili neniam aŭdis; ili mokas niajn aktorojn, kiujn cetere ili neniam vidis. Ili venu al la Kataluna lando, ili partoprenu tiujn grandajn festojn, kiujn vi tiel bele scias efektiviĝi; ili venu legi la verkojn de niaj premiitoj; ili venu aŭskulti viajn elokventajn paroladistojn; ili venu por vidi la prezentadon de la admirindaj teatraĵoj, kiuj naskiĝis en via medio : Ili tiam eble komprenos ke Esperanto ĉesis nun esti artefarita lingvo, ke, parolita de miloj kaj miloj da homoj, skribita de plej diversaj aŭtoroj, prilaborita de plej malsamaj inteligentoj, kvazaŭ elskulptita kaj modelita de plej kontraŭstaraj literaturaj tendencoj kaj penadoj, ĝi akiris vere nun la rajton al la vivo kaj la spiron de lingvo de granda popolo.

Kaj iam, kiam niaj nepoj relegos la Historion de Esperanto, kiam ili scios pri la grandaj esperantistaj manifestadoj en Katalunlando, pri la bela Kongreso en Barcelono, pri la entuziasmaj prezentadoj de «Mistero de Doloro» antaŭ miloj da vibrantaj spektatoroj, ili tiam komprenos la grandan signifon de la movado en via lando, kaj ili vin benos.

Dankon do al vi, karaj amikoj, kiuj devigis nin kompreni, ke lingvo sen literaturo estas vivanta estaĵo sen cerbo; dankon pro la klopodoj, kiujn vi faris por plibeligi nian Esperanton; dankon por la nobla ekzemplo, kiun vi donas al la tuta Esperantistaro.

Certe la Prezidanto de la Juĝintaro de la Esperantistaj Floraj Ludoj estus malprava, se li hodiaŭ volus certigi, ke ĉiuj verkoj senditaj al la Konkurso, estis majstraĵoj, indaj je la plej alta literaturo. Inter la multenombraj manuskriptoj, kiujn ni ricevis, pli ol unu estis ja nur provo de juna ankoraŭ balbutanta komencanta literaturisto; sed eble tiuj mem laboroj estis por ni la plej kortuŝantaj. Kiam, sub la anonimeco de la Konkurso, oni rekonas la hezitantan manon de entuziasmigita novevarbito, kiam oni sentas la puran flamon de la nova adepto ardanta pro la beleco de la entrepreno ĵus ekkonita, la koro de la juĝanto batas pli forte, kaj li dankas la kreinton de Esperanto, kiu efektiviĝis tian miraklon.

Cetere, el tiom da laboro kaj penado, elŝprucis kelkaj juveloj, kiuj restos por ĉiam ornamoj de nia beletristiko. Se, inter tiom da manuskriptoj, nur tri

aŭ kvar estas vere talentaj, prezentas vere tiun duoblan kvaliton, kiu karakterizas literaturan pecon : la firmecon kaj profundecon de l'sento kune kun la gracieco kaj harmonio de l'esprimo, ni jam devas ĝoji, ĉar tio estas multo. Kiom estas la lingvoj en la mondo, kiuj posedas *tri* verajn literaturajn ĉefverkojn? Kiom da ruboj, kiom da senutilaĵoj, kiom da kriplajoj pocente aperadas en ĉiuj lingvoj, ruliĝas kaj malaperas, ĝis kiam fine naskiĝas vera *Verko*, kiu surnaĝos la vastegan ondaron de la fluanta lingvo!

Ni do gratulas plej kore ĉiujn kuraĝajn partoprenantojn en tiuj ĉi Ludoj; ne nur tiujn, kiujn la sorto favoris, sed ankaŭ tiujn, kiuj ne atingis ankoraŭ la deziratan sukceson, sed ĝin atingos morgaŭ. Ĉiuj, per sia penado, bone laboris por Esperanto; ĉiuj alportis al la vasta konstruaĵo, kiun ni kune entreprenis, unu ŝtonon pli; kaj iom post iom per nia obstina daŭrigo, per longa persisteco, ni starigos en la mondo monumenton, kiu estos la plej granda ĉefverko, kiu atestos la potencon de la homa spirito.

Mi do, karaj samideanoj, plej kore invitas vin aplaŭdi ankoraŭ unu fojon niajn premiitojn, kriante kune kaj plej fervore : «Vivu Esperanto en la bela Katalunlando!»

CARLO BOURLET

Sro. Urbestro prononcis la vortojn: «la festo estas finita» kaj ĉiuj stariĝis, kiam la Reĝino kaj ŝia Kortego maŝsupreniris de la Trono akompanataj de la aŭtoritatoj kaj de la membroj de la Juĝintaro de la Literatura Konkurso, meze de amaso da samideanoj, kiuj ilin salutis fervore.

La festo estis finita; kaj la disirantaj partoprenintoj sendube alportis en ĉiujn olotajn hejmojn la bonodoron de Poezio, kies spirito floris en la spaco dum la bela soleno de la III^a Literatura Konkurso de la K. E. F.

DANKA NOTO. Al la pligravigo de la ordinaraj premioj de la III^a Literatura Konkurso kontribuis la sekvantaj grupoj.

<i>Esperanta Semo</i> , Sabadell	30 Ptoj.
<i>Barcelono Stelo</i> , Barcelona	25 »
<i>Ĉiam Antaŭen</i> , Barcelona	15 »
<i>Frateco</i> , Vendrell	10 »
<i>Lumon</i> , Terrassa	10 »
<i>Semo</i> (A. E. P.), Barcelona	10 »
<i>Esperanta Amikaro</i> , Banyoles	7'50 »
<i>Esperanta Nesto</i> , Barbarà	5 »
<i>La Rondo</i> , Barcelona	5 »
<i>Supren</i> , Barcelona	5 »
<i>Esperanta Idealo</i> , Santa Coloma.....	2'50 »

ENTUTE..... 125'00 »

Tiu sumo estis disdonita po 41,65 ptoj. al ĉiu el la tri gajnintoj de la ordinaraj premioj.

Krome, *Ĝerona Espero* donacis la 25 ptojn, kiujn ĝi proponis por la VII temo eksterordinara, al la Komitato de la Floraj Ludoj por kontribui al ĝiaj elspezoj (eldono de diplomoj, k. t. p.).

Al la malavaraj grupoj la plej koran dankon.

12.^a, Lundo

FESTO DE LA KATOLIKAJ ESPERANTISTOJ

EN la fama preĝejo de Nia Sinjorino del Tura, je la oka matene kunvenis la katolikaj esperantistoj por Diservado, kiu elvolviĝis en tri partoj: 1.ª, Sankta Meso; 2.ª, Esperanta predikado, kaj 3.ª, Oferdono de la bukedego el naturaj floroj de la Literatura festo al la Sankta Virgulino.

Pastro J. Planas, Paroĥestro de Barbará del Vallés, oferdiris meson en la ĉefa altaro. La ĉarma fraŭlino María Escubós, Reĝino de la Festo de la Esperantistaj Floraj Ludoj, kun la arta bukedego okupis honoran seĝon antaŭ la presbiterejo akompanate de siaj junaj kaj belaj korteganinoj vice lokitaj en ŝiaj flankoj. Ankaŭ Sroj. Perogordo, Gutiérrez, Kurt Fritzsching kaj Pastro Coll lokiĝis en presbitereja benko.

Antaŭ granda popola amaso, kiu avidege atendadis la novaĵon, Ptro. Francisko Viver supreniris predikejon, kaj per belsona internacia lingvo klarigis tute taŭgan temon, vidigante al katolikoj la necesecon konatiĝi kun tiu admirinda lingva interrilatilo, kies celo, simila al tiu de kristanismo, estas kunfratigi la tutan homaron sur la bazo de reciproka interkompreniĝo. Katalunlingve li faris mallongan resumon por komplezi la neesperantistojn ĉeestantajn.

Tuj kiam estis finitaj la meso kaj prediko, laŭ tradicia kutimo ĉe la olotaj Floraj Ludoj, la Reĝino de la Festo kun sia korteganinaro, sekvata de multaj aliaj ekstorolotaj esperantistoj supreniris la ĉambro-tronon de la Patronino de Olot, antaŭ kies bruna, kvaŝaŭ amsune bruligita bildo, turnita al la vizitanto, ŝi prezentis al la Sanktega Virgulino la artan bukedon el interplektitaj naturaj floroj, kies oferon glosis Pastro Dro. Coll per kortuŝaj kaj inspiritaj preĝaj vortoj.

Post la religia servado, la membroj de la «Kataluna Ligo de

Katolikaj Esperantistoj» kunvenis ĉe la *Círculo Católico*, kaj krom aliaj gravaj decidoj, ili elektis la jenan komitaton: Prezidanto, sinjoro J. Rosals; Vicprezidando, Dro. Casanovas; Sekretario, Pastro Johano Sabater; Vicsekretario, Dro, J. Potcher; Kasisto, Sro. M. Gili; Voĉdonantoj, Dro. Johano Mauri kaj Pastro Francisko Viver.

OKULVITRULA VERMUTO

La plej amuzan kunvenon de la Kongreso ni ŝuldas al la okulvitraj kongresanoj, kiuj antaŭ la festeno arigis ĉirkaŭ tabloj de la kafejo «Novetats» en aparta kurioza kunsido. La scivolemo vekigis en la koro de ni ĉiuj, kaj preskaŭ la tuta Kongreso staris ĉirkaŭ la rondo, en kiu oni ne povis partopreni sen vidiga aldonajo sur la nazo. *Vidiga* ne estas la ĝusta vorto, ĉar kelkaj ĉeestantoj akiris la rajton trinki vermuton, per helpo de nigraj vitroj—batalilo kontraŭ la suna heleco. Ni devas konfesi, ke kelkaj ĉeestantoj artifikis, ĉar ni vidis ĉe la kuntrinko personojn, kiuj sidis malantaŭ vitroj, kvankam ordinare ili eĉ povus vidi formikon ĉe la pinto de masto. Ni protestas kontraŭ tiu blindeco al la malaprobinda artificio—kiu cetere nenion forprenas el la graveco de la kunveno—, ĉar la rigoro estis tro mallarĝa por ni mem. Sro. Pujulá, ne akceptita pro manko de nazaĵo, ne povis legi la jenan himnon—sufiĉe malbonan—kiun ni publikigas pro raportista devo:

La vitroj grandigaj tremetas sur nazoj
vunditaj de premaj risortoj.
Ĉe ĉiuj la vortoj, kaj gestoj, kaj frazoj...
kaj frazoj, kaj gestoj, kaj vortoj...
la vitroj tremetas sur siaj la bazoj:
la nazoj!

Ni laŭdu sen ripozo la ciklopojn
uzintajn laŭmonokle teleskopojn!

Ni plendu pri sterno, ni homoj miopaj,
faliga por vitroj la niaj.
Ke landoj Aziaj, Afrikaj, Eŭropaj...
Eŭropaj, Afrikaj, Aziaj...
eksci pri l'plendo de homoj multopaj
miopaj.

Ni laŭdu sen ripozo la ciklopojn
uzintajn laŭmonokle teleskopojn!

Malbenu ni ŝviton glitigan. La lenson
ni kantu, kaj nian la dankon.

Ĉar helpas ĝi mankon kaj donas kompenson,
kompensas de l'vido la mankon...
ni kanu—laŭdante de vitroj la denson,—
la lenson.

Ni laŭdu sen ripozo la ciklopojn
uzintajn laŭmonokle teleskopojn!

La kunveno estis tre frata. Tamen, kiam la scivoĵaj rigardantoj rimarkis ke okulvitruĵoj trinkas la vermuton tute kiel la aliaj homoj, ili foriris seniluziigitaj, kaj lasis la trinkintojn sub la furiozo de la fotografistoj (Abomeno por ili!)... ĉar la reflektado vualigas la kliŝojn.

OFICIALA FESTENO

Je la dua posttagmeze komenciĝis la festeno servita en la granda salono de la «Círculo Olotense»... La tablo aranĝita en formo de kvarpinta forko, kunigis ĉirkaŭ sí cent tridek kunmanĝantojn. Ĉe la Prezida flanko, inter bukedoj, fraŭlino María Escubós, Reĝino de la Floraj Ludoj, prezidis akompanata de Moŝto la Re prezentanto de la Urbestro, kaj de la Prezidanto de la «Kataluna Esperantista Federacio.» Okupis lokojn apud ili, Sroj. Llosas, deputito; de Mesa, Juĝisto; Gutierrez, ĝendarma kapitano; Agustí, urbkonsilanto; la Ministras reprezentantoj, kaj reprezentantoj de la urbaj artaj, politikaj societoj.

Kontraŭ la prezidantaro, fraŭlinoj Rosell, ĉirkaŭataj de pioniroj, suferis sian gloron dum longaj momentoj pro postulado por aŭtografoj.

La menuo estis servita de la restoracio Xam, kaj konsistis el la jenaj servicoj: Variaj almanĝaĵoj, Rizo valencia, Porklumbaĵo je Milana, Bovidaĵo kun legomoj, Rostita kokido, Desertoj, Flano, Kuko, Fruktoj, Vinoj : Enlanda, Ĉampana, Ŝereza. Kafo.

La tabloj estis kovritaj per floroj, kiuj antaŭ la deserto kaj laŭ la iniciato de la enurbaj fraŭlinoj fariĝis kugloj de improvizita batalo.

Ĉe la ĉampanvino, la tosto komenciĝis. Per laŭta, energia, kaj eksterordinara elokventeco, Sro. Roura por la urbestro, kaj Llosas, deputito, kantis la belecon de Olot, la artistemon de ĝiaj filoj, kaj la diajn kvalitojn de la Virgulino de l'Ŭura, patronino de la urbo. Ili vokis sur nin Ŝian altan protekton por ke ŝi petu de sia filo forigon de la puno Babela. Tre kortuŝitaj, ni dankis ambaŭ oratorojn kaj premiis la personan stilon de iliaj paroladoj per ankaŭ laŭta ovacio.

Nia malnova samideano Sro. Gutierrez, ĝendarma kapitano, sin turnis per emociitaj vortoj al la fraŭlinoj kaj esprimis belegajn sentojn pri estonteco. Klare, simple, kore, Sro. Agustí, urbkonsi-

lanto, parolis en la nomo de la enurba esperantista grupo, kaj kiam li komencis peti pardonon por la eblaj mankoj de la organizado la ĝeneralaj aplaŭdoj malpermesis al li daŭri sur tia vojo kaj pravis la ĝeneralan dankemon kaj kontentecon. Sro. Kurt Fritsching, nia germana kongresano, tre sprite rimarkigis ke la K. E. F.-aj kongresoj pligraviĝas ĉiun jaron, kaj la beleco de la fraŭlinoj, kiuj ilin ĉeestas, ankaŭ; li aldonis, ke lia fervoro por Esperanto nepre kreskas kaj ke se li ĉeestos ankoraŭ kelkajn kongresojn li certe fianĉiĝos. Lia sprita parolado estis tre aplaŭdita. Sro. Perogordo diris belajn vortojn kun sia karakteriza bonkoreco. La longedaŭraj aplaŭdoj, kiujn ni al li dediĉis, montris unu fojon pli la estimon nian por li mem kaj por la societo kiun li reprezentis. Sro. Grau, kiel sekretario de la Floraj Ludoj rememoris la neĉeestantajn membrojn de la Juĝintaro, trinkis al la Reĝino, kaj montris koncize la signifon de nia literaturo. Sro. Pujulá, inter grandaj ridoj, certigis ke li ne plu kredos la sciencon, kiu asertas ke la olotaj vulkanoj estas estingitaj, ĉar la esperanta vulkano flamas per la lafo de entuziasmo, kaj plene pruvas la malon. Li trinkas al la sano de la poetinoj Rosell, la gajnintinoj de la Natura Floro, kiuj apud la maro, nia «maro verda, mar' blua, maro ŝaŭmadanta» verkis laŭ rimo de enlanda poeto por lia gloro kaj riĉiĝo de la Esperanta literaturo, kaj kiuj modeste rifuzis la reĝinecon por fraŭlino el Olot, helpante al la simbolo de edziĝo de la katalunaj maro kaj montaro. Sro. Bremon, rimarkigis ke sur la ŝildo de Olot estas pentrita flugilo (*alot*-flugilo) kaj per tre ĝustaj, trafaj konsideroj li komparis aviadon, Esperanton, kaj la olotan esperantemon kaj progresemon. Pastro Coll tostis en la nomo de la katolikoj kun sia flua kaj bela dirmaniero. Fine, Sro. Rocamora, havis dankajn vortojn por ĉiuj; li rememoris verkon de urba verkisto, el kiu li eltiris elegantajn ekzemplojn kaj komparojn: li glosis la paroladojn de la tostintoj, kaj finis per trinko al la sukceso de la Iberia Konfederacio, pri kiu voĉdonis la matena labora kunsido de la Kongreso.

Je la kvara kaj duono oni forlasis la manĝotablon kaj rapidis al la ferma kunsido.

KONGRESETO DE ĜERONPROVINCA ESPERANTA LIGO

Je la 9ª vespere ĉe la Urbdomo kunvenis la membroj de la Ĝeronprovinca Esperanta Ligo, kiuj sub la prezido de Sro. Josep María Garganta alprenis la sekvantajn decidojn:

I. Kiam la Kongreso de la K. E. F. okazos en la ĝerona provinco, la Ligo kunvenos en la kongresurbo de K. E. F.

II. Elekti delegitojn de Ĝ. E. L. en ĉiu urbo, kie ne ekzistas grupo aliĝinta al Ĝ. E. L.

III. La mono restanta post la pago de la administraj aferoj de Ĝ. E. L., estos uzata por propagando, laŭ la decido de la Direkta Komitato aŭ kiam tio fariĝos necesa.

La kunsidantoj prenis aliajn decidojn modifantajn la internan regularon de la Ligo kaj post danka parolado de Sro. Garganta, kiu proponis sendi salutan telegramon al Dro. Zamenhof, la kunsido estis fermata.

LA BALO

La salono de la «Círculo Olotense» aspektis tre agrable dum la balo je honoro de la Kongresanoj. La fraŭlinoj olotaj en elegantaj kostumoj grandamase partoprenis la dancadon, kun la junularo esperantista, kiu flirtis ĉirkaŭ la belaj samideaninoj en senĉesa babilado. Tie ni havis la plezuron saluti la plej distingindajn familiojn el Olot kaj ĉiujn samideanojn kaj kongresistojn, kiuj per tiu festo adiaŭis la urbon kaj la simpatiajn organizintojn de la Kongreso.

Nomojn ni ne citas, por ne riski kvankam senvolajn, malplaĉajn forgesojn: ni nur diros, ke el la festoj de la Kongreso, tiu restos longatempe en la memoro de la partoprenintoj,

Post la Balo multaj kongresanoj iris rekte al la stacidomo forveturi per la unua matena vagonaro. Malgraŭ la pluvo, kiu la lastan vesperon ĝenis nin, granda nombro de samideanoj restis en Olot por ĉeesti la morgaŭon la postkongresajn ekskursojn anoncitan. Ĉe la deiro la stacidomo bruis kiel abelaro pro la adiaŭoj ĝojaj, per kiuj la veturontoj promesis al la restantoj rendevuojn en la V^a Kongreso apud la maro, en Sant Feliu de Guixols.

EKZAMENOJ

Dum la horoj anoncitaj en la provizora programo havis lokon la skribaj kaj parolaj ekzamenoj.

Sroj. Pujulà, Bremón kaj Coll formis la tribunalon, en la ekzamenoj por la profesora diplomo, kaj la Juĝintaron de la atesto pri lernado konsistigis Sroj. Rosals, Gili kaj Grau.

Post brilaj pruvoj de kompetenteco en nia lingvo kaj en gramatiko, fariĝis profesoroj Sroj. Josep Albagés (Vic); P. Aulina

(Banyoles); Ptro. Josep Casanovas (Ĝerono); Joaquim Costa, Pere Costa (Santa Coloma de Farnés); Ptro. Francisco Viver (Sant Feliu de Guixols).

La ateston pri lernado ricevis Sro. Pere Mata (Banyoles).

Ilin ĉiujn ni gratulas pro la sukceso.

13^a, Mardo

POSTKONGRESO

LA samideanoj, kiuj restis en Olot allogitaj de la projektitaj ekskursoj al la kratero de St. Francesc kaj al la fontoj kaj fabrikoj de la proksima vilaĝo St. Joan les Fonts, certe ne bedaŭris sian restadon inter la olotaj samideanoj, malgraŭ ke la pluvado obstina forprenis ĉarmon al la postkongresaj festoj. La vizitoj tamen efektiviĝis kaj niaj eksterurbaj federacianoj konservas de ili kaj pri la aŭfableco de la membroj de la Organiza Komitato plej agrablan rememoron, ĉar la klopodoj de niaj agemaj amikoj kompensis abunde la oferon ekskursi sub la pluvo, kiu tamen ne povis malvarmigi la entuziasmon de la ekskursantoj.

* * *

RESUMO

La Kongreso de Olot kun siaj brilaj festoj kaj kun siaj fruktoportaj decidoj restos longatempe kiel unu el la plej helaj venkoj de nia Federacio. La karaktero oficiala, kiun donis al ĝi la alta protekto kaj speciala partopreno de la hispana Ministraro, kiu fakte malfermis ĝin, per tio kontribuante al la sukceso, estas garantio de la triumfo plena, kiun atingos certe la Iberia Konfederacio, kies bazojn la Kongreso prilaboris, danke al la helpo entuziasma de Sroj. Piñó kaj Perogordo, kiuj en reprezento de gravaj organizaĵoj honoris nian ĉiujaran Feston.

La simpatio montrata de la loĝantaro de Olot al siaj gastoj pravas kiom multe nia afero prosperas en nia lando, kie la ĝeneralá aprobo ŝatas pli kaj plie ĉiun tagon la esperantan ideon, kiu konstante enradikiĝas, promesante por baldaŭa tempo la plej mirindajn fruktojn.

Ni danku sincere ĉiujn membrojn de la Organiza Komitato de la Kongreso, kiuj sub la direktado de Sro. Josep M.ª Garganta sciis prepari por ni la belan festaron: iliajn klopodojn rekompencu niaj amikoj per la laŭdoj, kiujn la laboro de la organizintoj bone meritas.

GRAVA RIMARKO

Post longa prokrasto, kaŭze de grava striko de kompostistoj kaj presistoj en Barcelono, ni povas *fine* aperigi ĉi tiun numeron eksterordinaran. La raporto pri la kongresaj taskoj kaj festoj okupas nian tutan lokon, kaj tial la sciigoj pri Enlanda Movado, Bibliografio, Oficiala Parto kaj ceteraj fakoj, kiuj amase superŝutis nin dum la du lastaj monatoj, ne povas enteniĝi tute en tiun numeron. La sekvanta, t. e. la Aŭgusta, aperos akurate kaj enhavas la tutan materialon, kiu restas ĉe ni.

Ni petas la federacianojn, ke ili volu bone noti pri tio, kion ni diras responde al la multego da demandoj parolaj kaj skribaj, kiujn ni ricevis dum la longa intertempo, kiam daŭris la bedaŭrinda striko.

La Redakcio

VERDIKTO DE LA INTERNACIA KONKURSO DE STAMPOJ

Premio al arteco estas aljuĝata al la stampo num. 5 de la societo *Esperanta Semo*, de Sabadell.

Subpremioj. 1^a Al la stampo num. 26, de la *Booma Esperantista Grupo*, de Boom (Belgujo). 2^a Al la stampo num. 9, de *Esperanta Nesto*, de Barbará del Vallés. 3^a Al la stampo num. 99, de la *Kataluna Ligo de Katolikaj Esperantistoj*.

Premio al simboleco estas aljuĝata al la stampo num. 2, de *Esperanta Aŭrovo*, de Barcelono.

Subpremioj. 1^a Al la num. 26, de *Booma Esperantista Grupo*, de Boom (Belgujo). 2^a Al num. 9, de *Esperanta Nesto*, de Barbará del Vallés. 3^a Al la num. 5, de *Esperanta Semo*, de Sabadell. 4^a Al num. 1, de *La Rondo*, de Barcelono.

Olot, 30^{an} de Aprilo 1913. Por la Juĝintaro: Anton Serra, PREZIDANTO. Martí Casadevall, SEKRETARIO.

SUSCRIPCIÓ

PER A L'ADQUISICIÓ DE LA SENYERA DE K. E. F.

El 25 d'abril se reuní a casa el Sr. Rosals la Comissió de la Senyera de la K. E. F. Entre'ls units regnà força entusiasme per portar a bon terme l'encomanda que'ls féu el Congrés de Terrassa. Entre'ls diversos acords presos hi figuren el de celebrar festes per recaudar cabals i el d'obrir un concurs de projectes. A l'efecte es nomenaren dues subcomissions, formades pel Sr. Pujulà, el Dr. Coll, la Sra. Rebours, i el Sr. Saltiveri la primera, i per la Sra. Rosals, les Srtes. Gili, Saltiveri i Rossell i Mn. Planas la segona; amdues presidides pel president de la K. E. F.

<i>Suma anterior</i>	104'25 ptes.	
Sr. Joan Camps (Mendoza).....	15	»
<i>Lumon</i> (Terrassa)	10	»
<i>Anino d'Esperanta Semo</i>	1	»
Srta. C. Saltiveri	2	»
Sr. J. Serrat	3	»
Sr. Joan Rosals	2'50	»
Sra. J. Rosal de Rosals.....	2'50	»
Sr. J. Tarrech	1	»
<i>Laboro Esperanta</i> (Vilanova)	10	»
<i>Ĉiam Antaŭen</i> (Barcelona)	9	»
Srtes. Teresa i Eularia Rosell*	41'65	»
<i>Barcelona Stelo</i> (Barcelona)	25	»
TOTAL.....	226'90 ptes.	

Segueix oberta la suscripció.

---

* Import del premi guanyat en els Jòcs Florals d'Olot.

ENLANDA MOVADO

La 20^{an} de Junio estis la dua datreveno de l'morto de tiu kara amiko nia, Sro. Domènec Serdà, kiu tiom kaj tiom sin oferis al la starigo de nia K. E. F.

Samideanoj! Memoru pri li kaj imitu lian fervoron por Esperanto!

UNIVERSITATO DE BARCELONO

Ekzamenoj de Esperanto

La 4^{an} de Junio okazis en la Universitato la ekzamenoj de la lernantoj, kiuj sekvas la kurson de Pastro Coll, kaj kiuj laŭ Reĝa ordono rajtas ricevi ateston pri la konoj de ili akiritaj en la oficiala kurso.

Sinjoro Pujulá, kiel lingvokomitatano, Sro. Grau anstataŭante Sron. Bremón, lingvokomitatano, kaj Pastro Coll, konsistigis la Tribunalon. Fraŭlino Pilar Puigbonet, atingis unuagradan ateston kun la noto «Supera honora merito». Duagradan ateston obtenis S-ino. Vicente González (Alta merito), fraŭlino Teresa Arnella (Supera merito) kaj S-roj. Manuel Bonet kaj Antonio Plà.

La 6^{an} de Junio, sub tribunalo de Sroj. Pujulá, Bremón kaj Coll—profesoroj de K. E. F.—okazis la ekzamenoj por distribui atestojn de lernado kaj profesoreco de K. E. F. al la lernantoj, kiu prezentiĝis kiel kandidatoj.

Fraŭlinoj Teresa Arnella ricevis ateston de lernado. Sroj. Monjonell, Planas kaj Miquel fariĝis profesoroj de la «Kataluna Esperantista Federacio».

La saman tagon okazis la konkurso por gajni la premion «Universitat» (100 pesetoj) donacitan ĉiujare de malavara anonimulo por la plej bona lerninto el la Universitata kurso. Sro. Pla, la sola kiu respondis al la plejmulto de la malfacilegaj demandoj estis unuanime elektita laŭreato.

Ĉar ni ĉiuj devas interesiĝi al la prospero de la Universitata kurso, ni petas de la Prezidantoj de grupoj, ili instigu siajn prezidatojn enskribiĝi por la venonta jaro. Ni informos ilin per K. E. kiam la Universitata registro estos malfermita pri tiu fakto kaj pri la horo de la kurso.

BARCELONO

Kun granda plezuro ni sciigas niajn legantojn pri la sukceso de nia samideano barcelona Sro. Petro Mayol ĉe la *Granda Internacia Konkurso Fotografia* de la firmo Gebert, en Belgujo. Li atingis grandan diplomon per multe-

nombra kolekto de fotografajoj de festoj kaj ekskursoj esperantistaj, okazintaj en Katalunujo, kiujn li prezentis sub la devizo : «Esperanto.» Tiu grafika dokumentaro pri nia Enlanda Movado fariĝis konvinka argumento ĉe la ekspozicio de l' konkursaĵoj.

Ricevu nia amiko sinceran kaj kuraĝigan gratulon.

—«Konstante frapante» estas la nomo de nova Esperantista Grupo ĵus fondiĝinta en nia urbo. Ĝia sidejo estas ĉe nia amiko la K. E. F.'a delegito por Barcelono, Sro. Delfi Dalmau, strato dels Angels, num. 1. Ĝia unua faro por Esperanto estis praktika supera kurso pri nia lingvo kaj Esperantismo.—Ĉiuj ge-K. E. F.-anoj estas konsiderataj kiel membroj de «Konstante Frapante» kaj ĉiel rajtas ĉeesti la eldiritan kurson; ne-K. E. F.-anoj devos pagi por tiu kurso, se ili ĝin volos ĉeesti; tiu kurso akceptas kaj bonvole respondos ĉiajn demandojn de eksterbarcelonaj federacianoj; ili nur bonvolu sendi la poŝtmarkojn por la respondo. Ankaŭ tiun rajton devos pagi la nefederacianoj. De ĉiuj «Konstante Frapante» antaŭakceptas kaj antaŭdankas ĉiajn donacojn, precipe monajn.—D. D.

VILANOVA I GELTRU

La dimanĉon 25^{an} de Majo, Sro. Pujulá faris paroladon en la Ateneo pri la temo «Sinibaldo de Mas. Unu amiko de Manel de Cabanyes.» Elektita aŭdantaro ĉeestis la kunvenon. Sro. Pujulá profitis la okazon paroli pri la literaturaj rilatoj inter de Mas, de Cabanyes, kaj Aribau (partianoj de lingvo internacia), kaj pri la ideografia sistemo de la unua, (al kiu nur mankis ekvidi la internaciecon de la vortaro por eltrovi nian Esperanton!) por fari defendon de lingvo internacia, kaj elmontri la sistemon de nia helpa lingvo. Dum sia pledo, kaj por kuraĝigi la esperantistojn kontraŭ la rideto de la skeptikuloj, Sro. Pujulá prezentis la historion de la ĉefaj homaj elpensoj mokitaj de la scienculoj*.

PALAFRUGELL

La societo *Paco kaj Amo*, fako de la «Ateneu Palafrugellenc», organizis propagandan paroladon, kiu okazis la 31^{an} de Majo vespere en la teatro de la «Centro Fraternal» pri la temo *La spirito de la internacia lingvo*.

Sro. Josep Grau, el Barcelono, antaŭ cento da personoj, inter kiuj troviĝis la plej kleraj kaj distingindaj el la urbo, longe parolis pri tiu temo, klarigante la internan ideon de Esperanto kaj vidigante per konvinkaj argumentoj, ke la esperantistoj estas sur la vojo al la triumfo. La ĉeestantoj aplaŭdis la laboron de la parolinto, kiun la samideanoj regalis afable per vizito al la fabriko de korkaĵoj de Miquel & Wincke kaj per ekskurso al la lumturo de Sant Sebastia.

SANTA COLOMA DE FARNES

En la loterio, kiun *Esperanta Idealo* organizis, atingis la premiojn en la

---

* Niaj propaganditoj trovas tre interesajn argumentojn pri tiu temo en la I^a ĉapitro (*Les incrédules*) de la verko «L'Inconnu et les problèmes psychiques» de Camille Flammarion. — Paris. Ernest Flammarion, éditeur. 29, rue Racine, près l'Odéon. (Noto de la Redakcio.)

loto, kiu okazis en Olot post labora kunsido de la Kongreso de K. E. F. la jenaj biletoj:

1 ^a Premio	.....	Numero	3886
2 ^a »	.....	»	1454
3 ^a »	.....	»	4883
4 ^a »	.....	»	8488

VENDRELL

Frateco okazigis la 4^{an} de Majo ĉe la loĝejo de «Orfeo Vendrellenc» vesperfeston esperantistan. Versaĵojn katalunajn kaj esperantajn legis Finoj. Asunció Constantí, Alberta Sanabra kaj Beatriu Mercadé kaj Sroj. Antón Baldris, J. Galvez kaj Francesc Guitart. Originalan verkon «Perqué som esperantistes» legis Fino. Maria Julivert, profesorino de la grupo kaj Sro. J. Marcé legis la verkon «L'Esperantq devant de la joventut», originalan de Sro. Amadeu Martorell. Kun akompano ĉe la piano de Sino. Jovita Serra de Miquel, ludis tre bone kompoziciojn de Bach, P. Roda kaj aliaj la juna violonisto Sro. Ricart Batlle, kaj Sro. Joan Miró, el la Vendrell'a Orfeono kantis «Mefistofele» kaj popolajn kanzonojn.

Sro. Joan Martorell, kiu prezidis, ĉe la fino eldiris dankan paroladon kaj la ĉeestantaro aplaudis forte lin, kiel ankaŭ ĝi aplaudis ĉiujn partoprenintojn. — Tre bela festo, kiu honoras la agemecon de *Frateco*.

Oficiala Parto

La 25^{an} de Majo kunvenis la nova Komitato de K. E. F., en Barcelono ĉe Sro. Rocamora. Ĉiuj membroj ĉeestis.

Necese oni kredis studi bonan manieron restarigi la Konsultan Komitaton (projekto aprobita en Tarragona) kaj, en okazo ke tia restarigo fariĝu ne ebla, krei la konsulojn *comarcals*, kiuj tre bone povus formi la Konsultan Komitaton.

La D. K. pritraktis ankaŭ financajn kaj propagandajn aferojn kaj gratuligis pri la sukceso de nia IV^a Kongreso en Olot dank' al honorindaĵ klopodoj de niaj fervoraj samideanoj de tiu urbo.

Oni decidis okazigi grandan feston, por solenigi la fermon de kursoj, ĉe la grava korporacio *Ateneo Barceloni*.

Okazos nova kunveno de l'D. K. de K. E. F. la 22^{an} de Junio en la sama loko. — La Sekretario, Manuel Bordas.

KORESPONDADO

Sro. L. Renom, Barcelono. Vian artikolon ni ne povas publikigi: ĝi ŝajnus reklamo al nil Plezure ni parolos kun vi pri la afero. Dankon por viaj esprimejoj. — Sro. M. P. Eble vi ricevis la cirkuleron per kiu ni sciigis, ke la striko en Barcelono malpermesas la aperigon de K. E.—Sro. J. A., Barcelono. Efektive stranga, tiu diferencigo ĉe la pago de l'sidlokoj. Ni informigos de la speciala komisiono pri tio zorginta.—J. Buyé. Barcelono. En venonta numero.

IV^a Kongreso de la K. E. F.

BELAJ FOTOGRAFAĴOJ DE

LA KONGRESAJ FESTOJ

MANIFESTACIO : AKCEPTO OFICIALA : FLORAJ
LUDOJ : LA KONGRESANARO EN FONTO SANT
ROC : EKSKURSO AL «LES TRIES» : OKULVITRULA
VERMUTO : VIZITO AL LA FONTO MOIXINA :
DUMVOJAĜAJ FOTOGRAFAĴOJ : ĈIRKAŬAĴOJ
DE OLOT : K. T. P. K. T. P.

Mendeblaj, po 0'20 ptoj. ĉiu, de nia samideano

PETRO MAYOL

Travessera, 41, Gracia; aŭ de *Barcelona Stelo*, Marquès
del Duero, 88, kaj *Supren*, Montaner, 6, Barcelono

GLUMARKOJ

JUS ELDONITAJ!

BELAJ!

Estas vendataj po unu centimo ĉiu marko je folioj de 50 ekzempleroj.

Por la grupoj mendantaj pli ol milon da markoj estas farata rabato de 25 %.

Sendu la monon per poŝtmarkoj aŭ poŝta ĝiro al sidejo de la K. E. F., strato Gracia, 12 : Sabadell.

Ni rekomendas la abonon al

POLA ESPERANTISTO

Monata gazeto, aperadas okan jaron, ĉiam pliinteresigante sian programon.

En 1913^a jaro «P. E.», krom 12 ilustrataj, zorge redaktataj numeroj en klasika, pure fundamenta Esperanto, donos al siaj abonantoj senpagan:

“LITERATURAN ALDONON”

(200 paga volumo)

«Pola Esper.» enhavas konstantajn rubrikojn : Propagandaj artikoloj. — Esperantaj demandoj. — Rakontoj, noveloj, poezioj. — Populare sciencaj artik. — Scienco kaj Vivo. — Opinioj. — Konsideru! — Kroniko. — Korespondadoj. — El Esper. Mondo. — Faktoj. — Bibliografio. — Revuo de la gazetoj. — Konkursoj kaj problemoj. — Humoraĵoj. — Respondoj de la Redakcio. — Muziknotoj. — Ilustraĵoj. — Anoncoj.

Abonprezo : Jare kun «Literatura Aldono» rb. 2,50 k. = 2,650 Sm.

Adreso de la Redakcio kaj Administracio : Varsovio (Polujo), str. **ŜOPENA 8**
Specimenaĵ numeroj estas sendataj kontraŭ respondkupono, aŭ 10 sd. poŝtmarko

Abonu Malkarega

SVISA ESPERO kaj
MONDA POŝTO

Duonmonataj oficialaj organoj de la «Svisa Esperanta Societo», alternante aperantaj, kun la monata aldono «La Kolektanto» por ĉiuspecaj kolektantoj.

Helpa kaj Propaganda organo de la

IX^a UNIVERSALA KONGRESO
DE ESPERANTO EN BERN, 1913

Prezo nur Sm. 1^o60 por ambaŭ gazetoj kune. En Svislando nur Fr. 3.

Skribu al Sr. J. Thalmann, Fischenthal (Zürich-Svislando)

ĈU VI NE ESTIS ĈE LA
«OKA» EN KRAKOVO? NE!

Tial vi ankaŭ ne aŭdis la laŭdon de nia
Majstro pri la bele ilustrita, riĉenhava

Kongresnumero de «La Marto»

Ĝi raportas pri ĉiuj antaŭaj kongresoj.
Sendu tuj 2 *respondkuponojn* kaj vi ĝin
ricevos afrankite. Tial vi ankaŭ ne aŭ-
dis la laŭdojn de la gekongresanoj pri

— **LA MARTO** —

la tutaŭstria, ilustrita, monata, familia
gazeto por la diversnacia Aŭstrio.

Specimenon kontraŭ *respondkupono*
Abonprezo : jare 5 K. = 2,200 Sm.

ĉe **LA MARTO, Haida (Bohem.)**